

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2016/680

av den 27 april 2016

om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skyddet för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter är en grundläggande rättighet. I artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) och artikel 16.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.
- (2) Principerna och reglerna för skyddet för fysiska personer med avseende på behandling av deras personuppgifter bör, oavsett deras medborgarskap eller hemvist, respektera deras rättigheter och grundläggande friheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter. Detta direktiv är avsett att bidra till att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (3) Den snabba tekniska utvecklingen och globaliseringen har skapat nya utmaningar vad gäller skyddet av personuppgifter. Omfattningen av insamlingen och delningen av personuppgifter har ökat avsevärt. Tekniken gör det möjligt att i en aldrig tidigare skådad omfattning behandla personuppgifter i verksamheter såsom förebyggande, förhindrande, utredning, avslöjande och lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- (4) Det fria flödet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot eller förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten inom unionen, samt överföringar av sådana personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, bör underlättas samtidigt som en hög skyddsnivå för personuppgifter säkerställs. Denna utveckling kräver en stark och mer sammanhängande ram för skyddet av personuppgifter inom unionen, uppbackad av kraftfullt tillsynsarbete.
- (5) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾ är tillämpligt på all behandling av personuppgifter i medlemsstaterna, såväl inom den offentliga som inom den privata sektorn. Det är emellertid inte tillämpligt på behandling av personuppgifter "som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av gemenskapsrätten", t.ex. verksamhet på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 127.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 8 april 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 april 2016.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (6) Rådets rambeslut 2008/977/RIF ⁽¹⁾ är tillämpligt på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Tillämpningsområdet för det rambeslutet begränsas till behandling av sådana personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga mellan medlemsstaterna.
- (7) Att säkerställa en enhetlig och hög skyddsnivå för fysiska personers personuppgifter och underlätta utbytet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att säkerställa ett effektivt straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Därför bör skyddet för fysiska personers rättigheter och friheter i samband med behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten, vara likvärdigt i alla medlemsstater. Ett effektivt skydd av personuppgifter i hela unionen förutsätter att de registrerades rättigheter stärks och att skyldigheterna för dem som behandlar personuppgifter, ökar, samt likvärdiga befogenheter för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna om skydd av personuppgifter i medlemsstaterna.
- (8) I artikel 16.2 i EUF-fördraget bemyndigas Europaparlamentet och rådet att fastställa bestämmelser om skydd för fysiska personer när det gäller behandling av personuppgifter samt om det fria flödet för personuppgifter.
- (9) Med stöd av denna grund fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾ allmänna bestämmelser om skydd av fysiska personer i samband med behandling av personuppgifter och om det fria flödet för sådana uppgifter inom unionen.
- (10) I förklaring nr 21 om skydd av personuppgifter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete, fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, bekräftade konferensen att det med hänsyn till dessa områdens särart kan komma att bli nödvändigt att anta särskilda regler om skydd av personuppgifter och om det fria flödet av personuppgifter på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete med stöd av artikel 16 i EUF-fördraget.
- (11) Det är därför lämpligt att dessa områden behandlas i ett direktiv som fastställer särskilda regler om skydd för fysiska personer i samband med behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten, med respekt för den särskilda karaktären hos denna verksamhet. Sådana behöriga myndigheter kan omfatta inte bara offentliga myndigheter såsom rättsliga myndigheter, polis eller andra brottsbekämpande myndigheter, utan också alla andra organ eller enheter som genom medlemsstaternas nationella rätt har anförtratts myndighetsutövning enligt detta direktiv. Förordning (EU) 2016/679 bör tillämpas när ett sådant organ eller en sådan enhet behandlar personuppgifter för andra ändamål än de som avses i detta direktiv. Förordning (EU) 2016/679 är därför tillämplig i fall då ett organ eller en enhet samlar in personuppgifter för andra ändamål och behandlar dessa personuppgifter ytterligare för att iakttä sina rättsliga skyldigheter. Exempelvis behåller finansinstitut vissa personuppgifter som de behandlar i syfte att utreda, avslöja eller lagföra brott, och tillhandahåller dessa personuppgifter för behöriga nationella myndigheter endast i särskilda fall och i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt. Ett organ eller en enhet som behandlar personuppgifter för sådana myndigheters räkning inom detta direktivs tillämpningsområde bör vara bundet av ett avtal eller annan rättsakt och de bestämmelser som är tillämpliga på personuppgiftsbiträden enligt detta direktiv, medan tillämpningen av förordning (EU) 2016/679 förblir opåverkad när det gäller personuppgiftsbitrådets behandling av personuppgifter som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (12) Polisens och andra brottsbekämpande myndigheters verksamhet är främst inriktad på att förebygga, förhindra, utreda, avslöja och lagföra brott, inbegripet polisverksamhet där man inte på förhand vet om det inträffade utgör ett brott eller inte. Sådan verksamhet kan också innefatta myndighetsutövning genom vidtagande av tvångsåtgärder vid demonstrationer, större idrottsevenemang och upplopp. Denna verksamhet omfattar också upprätthållande av lag och ordning som en uppgift som anförtros åt polisen eller andra brottsbekämpande

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 350, 30.12.2008, s. 60).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

myndigheter när det är nödvändigt för att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten och mot i lag skyddade grundläggande allmänna intressen som kan leda till ett brott. Medlemsstaterna får åt behöriga myndigheter anförtro andra uppgifter som inte nödvändigtvis utförs för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott, inklusive att skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten, så att behandlingen av personuppgifter för dessa andra ändamål, i den mån den omfattas av unionsrätten, omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/679.

- (13) Ett brott i den mening som avses i detta direktiv bör utgöra ett självständigt begrepp i unionsrätten enligt Europeiska unionens domstols (nedan kallad *domstolen*) tolkning.
- (14) Eftersom detta direktiv inte bör tillämpas på behandling av personuppgifter som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten, bör verksamhet som rör nationell säkerhet, verksamhet som utförs av byråer och organ som hanterar nationella säkerhetsfrågor och medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de utför verksamhet som omfattas av del V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) inte betraktas som verksamhet som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (15) För att säkerställa en enhetlig skyddsnivå för fysiska personer genom rättsligt verkställbara rättigheter i hela unionen och undvika avvikelser som hämmar utbytet av personuppgifter mellan behöriga myndigheter, bör detta direktiv innehålla harmoniserade bestämmelser om skydd och fri rörlighet för personuppgifter som behandlas för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten. Tillnärmningen av medlemsstaternas nationella rätt bör inte leda till försämringar i det personuppgiftsskydd de tillhandahåller, utan i stället ha till syfte att säkerställa en hög skyddsnivå inom unionen. Inget ska hindra medlemsstaterna från att föreskriva starkare skyddsåtgärder än dem som fastställs i detta direktiv för skyddet av den registrerades rättigheter och friheter med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter.
- (16) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av principen om allmänhetens rätt att få tillgång till allmänna handlingar. Enligt förordning (EU) 2016/679 får personuppgifter i allmänna handlingar som förvaras av en offentlig myndighet eller ett offentligt eller privat organ för utförande av en uppgift av allmänt intresse lämnas ut av myndigheten eller organet i enlighet med unionsrätten eller medlemsstatens nationella lagstiftning som den offentliga myndigheten eller det offentliga organet omfattas av, för att jämka samman allmänhetens rätt att få tillgång till allmänna handlingar med rätten till skydd av personuppgifter.
- (17) Det skydd som ska tillhandahållas enligt detta direktiv bör tillämpas på fysiska personer, oavsett medborgarskap eller hemvist, med avseende på behandling av deras personuppgifter.
- (18) För att förhindra att det uppstår en allvarlig risk för att reglerna kringgås bör skyddet för fysiska personer vara teknikneutralt och inte vara beroende av den teknik som används. Skyddet för fysiska personer bör vara tillämpligt på både automatiserad och manuell behandling av personuppgifter, om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i ett register. Akter eller grupper av akter samt omslag till dessa, som inte är ordnade enligt särskilda kriterier, bör inte omfattas av detta direktiv.
- (19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i unionens institutioner, organ och byråer. Förordning (EG) nr 45/2001 och de av unionens övriga rättsakter som är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter bör anpassas till principerna och bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679.
- (20) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att i nationell straffprocesslagstiftning ange vilken behandling och vilka förfaranden för behandling som berörs när det gäller domstolars och andra rättsliga myndigheters behandling av personuppgifter, särskilt när det gäller personuppgifter som ingår i ett domstolsbeslut eller i protokoll avseende straffrättsliga förfaranden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (21) Principerna för dataskydd bör gälla all information som rör en identifierad eller identifierbar fysisk person. För att avgöra om en fysisk person är identifierbar bör man beakta alla hjälpmedel, som t.ex. utgällring, som, antingen av den personuppgiftsansvarige eller av någon annan person, rimligen kan komma att användas för att direkt eller indirekt identifiera den fysiska personen. För att fastställa om hjälpmedel med rimlig sannolikhet kan komma att användas för att identifiera den fysiska personen bör man beakta samtliga objektiva faktorer som kostnader och tidsåtgång för identifiering, med beaktande av såväl tillgänglig teknik vid tidpunkten för behandlingen som den tekniska utvecklingen. Principerna för dataskydd bör därför inte gälla för anonym information, nämligen information som inte hänför sig till en identifierad eller identifierbar fysisk person, eller för personuppgifter som anonymiserats på ett sådant sätt att den registrerade inte längre är identifierbar.
- (22) Offentliga myndigheter som för sin myndighetsutövning mottar personuppgifter i enlighet med en rättslig förpliktelse, t.ex. skatte- och tullmyndigheter, finansutredningsgrupper, oberoende administrativa myndigheter eller finansmarknadsmyndigheter med ansvar för reglering och övervakning av värdepappersmarknader, bör inte betraktas som mottagare om de tar emot personuppgifter som är nödvändiga för utförandet av en särskild utredning i allmänhetens intresse, i enlighet med unionsrätten eller medlemstaternas nationella rätt. Offentliga myndigheters begäranden om att uppgifter ska lämnas ut bör alltid vara skriftliga och motiverade, läggas fram i enskilda fall och inte gälla hela register eller leda till att register kopplas samman. Dessa offentliga myndigheters behandling av personuppgifter bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser om dataskydd som är tillämpliga på behandlingens ändamål.
- (23) Genetiska uppgifter bör definieras som personuppgifter som rör en fysisk persons nedärva eller förvärvade genetiska kännetecken som ger unik information om denna enskilda persons fysiologi eller hälsa och vilka framgår av en analys av ett biologiskt prov från den fysiska personen i fråga, framför allt kromosom-, DNA- eller RNA-analys eller av en annan form av analys som gör det möjligt att inhämta motsvarande information. Eftersom genetiska uppgifter är komplexa och känsliga finns det en stor risk för att den personuppgiftsansvarige missbrukar och återanvänder dem för olika ändamål. All diskriminering på grundval av genetiska särdrag bör i princip vara förbjuden.
- (24) Personuppgifter om hälsa bör innefatta alla uppgifter som hänför sig till en registrerad persons hälsotillstånd som ger information om den registrerades tidigare, nuvarande eller framtida fysiska eller psykiska hälsotillstånd. Detta innebär uppgifter om den enskilda personen som samlats in i samband med registrering för eller tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster till den fysiska personen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU ⁽¹⁾, ett nummer, en symbol eller ett kännetecken som personen tilldelats för att unikt identifiera den fysiska personen för hälso- och sjukvårdsändamål, uppgifter som härrör från tester eller undersökningar av en kroppsdelen eller kroppssubstans, däribland genetiska uppgifter och biologiska prover, och andra uppgifter om exempelvis sjukdom, funktionshinder, sjukdomsrisk, sjukdomshistoria, klinisk behandling, eller den registrerades fysiologiska eller biomedicinska tillstånd oberoende av källan, exempelvis från en läkare eller från annan sjukvårdspersonal, ett sjukhus, en medicinteknisk produkt eller ett diagnostiskt in vitro-test.
- (25) Samtliga medlemsstater är anslutna till Internationella kriminalpolisorganisationen (Interpol). För att kunna fullgöra sitt uppdrag mottar, lagrar och cirkulerar Interpol personuppgifter i syfte att hjälpa behöriga myndigheter att förebygga, förhindra och bekämpa internationell brottslighet. Därför är det lämpligt att stärka samarbetet mellan unionen och Interpol genom att främja ett effektivt utbyte av personuppgifter med respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna vid automatiserad behandling av personuppgifter. När personuppgifter överförs från unionen till Interpol samt till länder som har delegerade medlemmar i Interpol bör detta direktiv, framför allt bestämmelserna om internationella överföringar, gälla. Detta direktiv bör inte påverka de särskilda bestämmelserna i rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF ⁽²⁾ och rådets beslut 2007/533/RIF ⁽³⁾.
- (26) Varje behandling av personuppgifter måste vara laglig, korrekt och öppen i förhållande till berörda fysiska personer och endast genomföras för särskilda lagstadgade ändamål. Detta hindrar i sig inte brottsbekämpande myndigheter från att genomföra verksamhet såsom hemliga utredningar eller videoövervakning. Sådan verksamhet kan genomföras i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård (EUT L 88, 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Rådets gemensamma ståndpunkt 2005/69/RIF av den 24 januari 2005 om utbyte av vissa uppgifter med Interpol (EUT L 27, 29.1.2005, s. 61).

⁽³⁾ Rådets beslut 2007/533/RIF av den 12 juni 2007 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 205, 7.8.2007, s. 63).

straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten, förutsatt att verksamheten har fastställts i lag och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den fysiska personens berättigade intressen. Dataskyddsprincipen om korrekt behandling är ett begrepp som är skilt från rätten till en opartisk domstol enligt artikel 47 i stadgan och rätten till en rättvis rättegång enligt artikel 6 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Fysiska personer bör göras medvetna om risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter och om hur de kan utöva sina rättigheter med avseende på behandlingen. De specifika ändamål som personuppgifterna behandlas för bör vara tydliga och legitima och ha bestämts vid den tidpunkt då personuppgifterna samlades in. Personuppgifterna bör vara adekvata och relevanta för de ändamål som de behandlas för. Det bör i synnerhet säkerställas att de uppgifter som insamlats inte är orimligt omfattande och att de inte sparas längre än vad som är nödvändigt för det ändamål för vilket uppgifterna behandlas. Personuppgifter bör endast behandlas om syftet med behandlingen inte rimligen kan uppnås genom andra medel. För att säkerställa att uppgifter inte sparas längre än nödvändigt bör den personuppgiftsansvarige införa tidsfrister för radering eller för regelbunden kontroll. Medlemsstaterna bör inrätta lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter som lagras under längre perioder, för arkivändamål av allmänt intresse, för vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål.

- (27) Om behöriga myndigheter ska kunna förebygga, förhindra, utreda och lagföra brott är det nödvändigt att de behandlar personuppgifter som insamlats inom ramen för förebyggande, förhindrande, utredning och lagföring av specifika brott i ett bredare sammanhang för att utveckla förståelsen för kriminell verksamhet och göra kopplingar mellan olika upptäckta brott.
- (28) För att bibehålla behandlingens säkerhet och förhindra behandling som innebär en överträdelse av detta direktiv bör personuppgifter behandlas på ett sätt som säkerställer en lämplig säkerhets- och konfidentialitetsnivå samt förhindrar obehörigt tillträde till eller obehörig användning av personuppgifter och den utrustning som används för behandlingen, med beaktande av tillgänglig teknik och den tekniska utvecklingen samt genomförandekostnader i förhållande till riskerna och den typ av personuppgifter som ska skyddas.
- (29) Personuppgifter bör samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde och bör inte behandlas för andra ändamål än att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten. Om samma eller en annan personuppgiftsansvarig behandlar personuppgifter för ett ändamål som omfattas av detta direktiv men som inte är det ändamål som uppgifterna insamlades för, bör behandlingen vara tillåten, förutsatt att behandlingen har godkänts i enlighet med tillämpliga rättsliga bestämmelser och är nödvändig och står i proportion till det andra ändamålet.
- (30) Principen om uppgifters korrekthet bör tillämpas med hänsyn till den typ av behandling det är fråga om och syftet med denna. Särskilt i domstolsförfaranden baseras utsagor som innehåller personuppgifter på fysiska personers subjektiva uppfattning, och kan inte alltid verifieras. Följaktligen bör inte korrekthetskravet röra korrektheten i en utsaga, utan endast det faktum att en viss utsaga har gjorts.
- (31) Behandling av personuppgifter på områdena för straffrättsligt samarbete och polissamarbete innebär av naturliga skäl att personuppgifter om olika kategorier av registrerade behandlas. Därför är det viktigt att i tillämpliga fall och i möjligaste mån göra en klar åtskillnad mellan personuppgifter om olika kategorier av registrerade, t.ex. brottsmisstänkta, brottsdömda och brottsoffer samt andra som berörs av ett brottmål, t.ex. vittnen, personer med relevant information eller personer med kontakter eller band till brottsmisstänkta och brottsdömda. Detta bör inte hindra tillämpningen av rätten till oskuldspresumtion som garanteras i stadgan och i Europakonventionen, tolkade enligt rättspraxis från domstolen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.
- (32) De behöriga myndigheterna bör säkerställa att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. För att säkerställa skydd för fysiska personer, korrekthet, fullständighet eller i vilken grad personuppgifterna är aktuella och tillförlitlighet i de personuppgifter som överförs eller görs tillgängliga, bör de behöriga myndigheterna i möjligaste mån föra in nödvändiga uppgifter vid all överföring av personuppgifter.
- (33) När det i detta direktiv hänvisas till medlemsstaternas nationella rätt, en rättslig grund eller lagstiftningsåtgärd innebär detta inte nödvändigtvis en lagstiftningsakt antagen av ett parlament, med förbehåll för krav i den

berörda medlemsstatens konstitutionella ordning. Medlemsstaternas nationella rätt, den rättsliga grunden eller lagstiftningsåtgärden bör emellertid i dessa fall vara tydlig och precis, och dess tillämpning förutsägbar för dem som omfattas av den i enlighet med rättspraxis från domstolen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. Medlemsstaternas nationella rätt som reglerar behandlingen av personuppgifter inom tillämpningsområdet för detta direktiv bör åtminstone specificera målen, vilka personuppgifter som ska behandlas, behandlingens ändamål, förfarandena för att bevara personuppgifternas integritet och konfidentialitet samt förfarandena för förstöring av dem så att tillräckliga garantier mot risken för missbruk och godtycklighet ges.

- (34) Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten, bör omfatta varje åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter som utförs i dessa syften, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, justering eller sammanförande, begränsning av behandlingen, radering eller förstöring. Framför allt bör bestämmelserna i detta direktiv gälla personuppgifter som vid tillämpningen av detta direktiv överförs till en mottagare som inte omfattas av detta direktiv. Med sådana mottagare bör avses fysiska eller juridiska personer, myndigheter, institutioner eller andra organ som den behöriga myndigheten lagligen lämnar ut personuppgifterna till. Om personuppgifter ursprungligen samlats in av en behörig myndighet för något av detta direktivs ändamål, bör förordning (EU) 2016/679 vara tillämplig på behandlingen av dessa uppgifter för andra ändamål än de som anges i detta direktiv om behandlingen är godkänd enligt unionsrätten eller nationell rätt. Framför allt bör bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 gälla överföring av personuppgifter för ändamål som inte omfattas av detta direktiv. Förordning (EU) 2016/679 bör gälla när personuppgifter behandlas av en mottagare som varken är eller agerar i egenskap av behörig myndighet i den mening som avses i detta direktiv och som lagligen mottagit personuppgifter av en behörig myndighet. Vid tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna också närmare kunna ange tillämpningen av bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 på de villkor som anges i den förordningen.
- (35) För att vara laglig bör behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv vara nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse som en behörig myndighet ansvarar för enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten. Denna verksamhet bör omfatta skydd av intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade. Utförandet av uppgifterna att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott, som de behöriga myndigheterna institutionellt har tilldelats enligt lag, gör det möjligt för dem att kräva eller beordra att fysiska personer efterlever de begäranden som gjorts. I detta fall bör den registrerades samtycke, enligt definitionen i förordning (EU) 2016/679, inte utgöra en rättslig grund för behöriga myndigheters behandling av personuppgifter. Om den registrerade är skyldig att fullgöra en rättslig förpliktelse har den registrerade inte någon genuin och fri valmöjlighet, och således är det inte möjligt att betrakta den registrerades reaktion som en frivillig viljeytring. Detta bör inte hindra medlemsstaterna från att i lag fastställa att den registrerade får tillåta behandling av sina personuppgifter vid tillämpning av detta direktiv, såsom DNA-testning inom ramen för brottsutredningar eller övervakning av var den registrerade befinner sig med elektronisk fotboja för verkställighet av straffrättsliga påföljder.
- (36) Medlemsstaterna bör föreskriva att om det i den unionsrätt eller nationella rätt som är tillämplig på den överförande behöriga myndigheten fastställs särskilda villkor som under särskilda omständigheter är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter, såsom användning av hanteringskoder, bör den överförande behöriga myndigheten informera den mottagare till vilken uppgifterna överförs om dessa villkor och om kravet att respektera dem. Sådana villkor kan till exempel innefatta ett förbud mot att överföra personuppgifter till andra mottagare eller använda dem i andra syften än de för vilka de överfördes till mottagaren eller att informera den registrerade vid en begränsning av rätten till information utan förhandsgodkännande från den överförande behöriga myndigheten. Dessa skyldigheter bör även gälla för överföringar från den överförande behöriga myndigheten till mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer. Medlemsstaterna bör säkerställa att den överförande behöriga myndigheten inte tillämpar dessa villkor på mottagare i andra medlemsstater eller på byråer och organ som inrättats i enlighet med avdelning V kapitlet 4 och 5 i EUF-fördraget, med undantag för sådana villkor som är tillämpliga på motsvarande överföringar av uppgifter inom den medlemsstat där den behöriga myndigheten är belägen.
- (37) Personuppgifter som till sin natur är särskilt känsliga med hänsyn till grundläggande rättigheter och friheter bör åtnjuta ett särskilt skydd eftersom behandling av sådana uppgifter kan innebära betydande risker för de grundläggande rättigheterna och friheterna. Dessa personuppgifter bör även inbegripa personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, varvid användningen av termen *ras* i detta direktiv inte innebär att unionen

godtar teorier som söker fastställa förekomsten av skilda människoraser. Dessa personuppgifter bör inte behandlas såvida inte behandlingen omfattas av lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades lagstadgade rättigheter och friheter och medges i fall som är tillåtna enligt lag, eller behandlingen, om den ännu inte är tillåten enligt lag, är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller behandlingen rör uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade. Lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades rättigheter och friheter kan till exempel innebära möjligheten att samla in dessa uppgifter endast i samband med andra uppgifter om den berörda fysiska personen, möjligheten att säkra de insamlade uppgifterna, striktare regler om tillgång till uppgifterna för den behöriga myndighetens personal på lämpligt sätt, och förbud mot att översända sådana uppgifter. Behandling av sådana uppgifter bör även tillåtas enligt lag när den registrerade uttryckligen har gett sitt samtycke i fall där uppgiftsbehandlingen är särskilt inkräktande för honom eller henne. Den registrerades samtycke bör dock inte i sig utgöra någon rättslig grund för behöriga myndigheters behandling av sådana känsliga personuppgifter.

- (38) Den registrerade bör ha rätt att inte bli föremål för ett beslut angående bedömning av personliga aspekter rörande honom eller henne som uteslutande grundas på automatiserad behandling och som har negativa rättsliga följder eller i betydande grad påverkar honom eller henne. Denna form av uppgiftsbehandling bör under alla omständigheter omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet skild information till den registrerade och rätt till personlig kontakt, särskilt för framförande av egna synpunkter, rätten att erhålla en förklaring för det beslut som fattats efter sådan bedömning och rätten att överklaga beslutet. Profilerings som leder till diskriminering av fysiska personer på grundval av personuppgifter som till sin natur är särskilt känsliga med hänsyn till grundläggande rättigheter och friheter är förbjuden på de villkor som fastställs i artiklarna 21 och 52 i stadgan.
- (39) För att den registrerade ska kunna utöva sina rättigheter bör all information till denne vara lättåtkomlig, t.ex. via den personuppgiftsansvariges webbplats, och lättbegriplig, på ett klart och tydligt språk. Denna information bör anpassas till de behov som sårbara människor, t.ex. barn, har.
- (40) Det bör finnas arrangemang som underlättar för registrerade att utöva sina rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, bl.a. rutiner för att kostnadsfritt begära och i tillämpliga fall få, särskilt, kostnadsfri tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifter och begränsning av behandlingen. Personuppgiftsansvariga bör vara skyldiga att besvara en begäran från den registrerade utan onödigt dröjsmål, om inte de personuppgiftsansvariga tillämpar begränsningar av den registrerades rättigheter i enlighet med detta direktiv. Om en begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, som i fall då en registrerad utan skäl och vid upprepade tillfällen begär uppgifter eller om denne missbrukar sin rätt till information genom att exempelvis i sin begäran tillhandahålla felaktig eller missvisande information, bör den personuppgiftsansvarige dessutom kunna ta ut en rimlig avgift eller vägra att tillmötesgå begäran.
- (41) När den personuppgiftsansvarige begär att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet ska tillhandahållas bör denna information endast behandlas för detta specifika ändamål och bör inte lagras längre än vad som krävs för detta ändamål.
- (42) Åtminstone följande information bör göras tillgänglig för den registrerade: Vem som är personuppgiftsansvarig, att behandling sker, syftena med behandlingen, rätten att lämna in klagomål och rätten att av den personuppgiftsansvarige begära tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifter eller begränsning av behandlingen. Informationen kan anges på den behöriga myndighetens webbplats. Dessutom bör den registrerade, i specifika fall och för att göra det möjligt för honom eller henne att utöva sina rättigheter, informeras om behandlingens rättsliga grund och om hur länge uppgifterna kommer att lagras, i den utsträckning som den ytterligare informationen är nödvändig, med beaktande av de särskilda omständigheter under vilka personuppgifterna behandlas, för att garantera en korrekt behandling när det gäller den registrerade.
- (43) Fysiska personer bör ha rätt att få tillgång till uppgifter som insamlats som rör dem samt att på enkelt sätt och med rimliga intervall kunna utöva denna rätt för att hålla sig underrättade om att behandling sker och kunna kontrollera att den är laglig. Därför bör varje registrerad ha rätt att känna till och underrättas om de ändamål för vilka uppgifterna behandlas, hur länge behandlingen kommer att pågå och vilka som kommer att få del av uppgifterna, inbegripet mottagare i tredjeländer. Om denna underrättelse omfattar information om personuppgifternas ursprung bör denna information inte avslöja fysiska personers identitet, framför allt konfidentiella källor. För att denna rättighet ska respekteras är det tillräckligt att den registrerade innehar en komplett sammanfattning av dessa uppgifter i begripligt format, det vill säga ett format som gör det möjligt för den registrerade att få kännedom om dessa uppgifter och kontrollera att de är korrekta och behandlade i enlighet med detta direktiv så

att den sökande kan utöva de rättigheter som han eller hon tilldelas enligt detta direktiv. En sådan sammanfattning skulle kunna tillhandahållas i form av en kopia av de personuppgifter som håller på att behandlas.

- (44) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att genom lagstiftning vidta åtgärder som innebär att informationen till de registrerade senareläggs, begränsas eller utelämnas eller att deras tillgång till sina personuppgifter helt eller delvis begränsas, i den utsträckning och så länge som en sådan åtgärd utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, och syftet är att undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden, undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, utredning, upptäckt eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder, skydd för allmän eller nationell säkerhet eller skydd för andra personers rättigheter och friheter. Den personuppgiftsansvarige bör genom en konkret och individuell granskning i varje enskilt fall bedöma om rätten till tillgång delvis eller helt bör begränsas.
- (45) En vägran eller begränsning av tillgång bör i princip meddelas den registrerade skriftligen och inkludera de faktiska eller rättsliga skäl som beslutet grundar sig på.
- (46) All begränsning av den registrerades rättigheter måste vara förenlig med stadgan och med Europakonventionen, tolkade enligt rättspraxis från domstolen respektive Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, och i synnerhet respektera kärnan i dessa rättigheter och friheter.
- (47) Fysiska personer bör ha rätt att få felaktiga personuppgifter som rör dem rättade, särskilt faktauppgifter, samt rätt att få dem raderade om behandlingen av uppgifterna utgör en överträdelse av detta direktiv. Rätten till rättelse bör emellertid inte påverka exempelvis innehållet i ett vittnesmål. En fysisk person bör också ha rätt till begränsning av behandlingen när han eller hon bestrider korrektheten av en personuppgift och det inte kan fastställas huruvida denna är korrekt eller när personuppgiften måste sparas som bevisning. Framför allt bör behandlingen av personuppgifter begränsas snarare än att uppgifterna raderas om det i ett visst fall finns rimliga skäl att anta att en radering skulle kunna påverka den registrerades legitima intressen. I ett sådant fall bör begränsade uppgifter endast behandlas för det ändamål som hindrade att de raderades. Behandling av personuppgifter kan exempelvis begränsas genom att man flyttar de valda uppgifterna till ett annat databehandlingssystem, till exempel för arkivering, eller gör de valda uppgifterna otillgängliga. I automatiserade register bör begränsningen av behandlingen i princip ske med tekniska medel. Att behandlingen av personuppgifter är begränsad bör anges inom systemet på sådant sätt att det tydligt framgår att behandlingen av personuppgifterna är begränsad. Sådant rättelse, radering av personuppgifter eller begränsning av behandlingen bör meddelas till de mottagare till vilka uppgifterna har lämnats ut och till de behöriga myndigheter från vilka de oriktiga uppgifterna härrörde. De personuppgiftsansvariga bör också avstå från vidare spridning av sådana uppgifter.
- (48) Om en personuppgiftsansvarig nekar en registrerad dennes rätt till information, tillgång till, rättelse, eller radering av personuppgifter eller till begränsning av behandlingen bör den registrerade ha rätt att begära att den nationella tillsynsmyndigheten kontrollerar behandlingens laglighet. De registrerade bör informeras om denna rättighet. När en tillsynsmyndighet agerar för de registrerades räkning, bör tillsynsmyndigheten åtminstone informera dem om att tillsynsmyndigheten har utfört alla nödvändiga kontroller eller översyner. Tillsynsmyndigheten bör också informera de registrerade om rätten att begära rättslig prövning.
- (49) När personuppgifter behandlas inom ramen för en brottsutredning eller domstolsförfaranden vid brottmål, bör medlemsstaterna kunna föreskriva att rätten till information, tillgång, rättelse och radering samt till begränsning av behandlingen utövas i enlighet med nationella bestämmelser om rättsliga förfaranden.
- (50) Den personuppgiftsansvarige bör åläggas ansvaret för all behandling av personuppgifter som de utför eller som utförs på deras vägnar. Personuppgiftsansvariga bör särskilt vara skyldiga att vidta lämpliga och effektiva åtgärder och bör kunna visa att behandlingen är förenlig med detta direktiv. I samband med dessa åtgärder bör behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna för fysiska personers rättigheter och friheter beaktas. De åtgärder som den personuppgiftsansvarige vidtar bör omfatta utarbetande och genomförande av särskilda skyddsåtgärder för behandling av personuppgifter om sårbara fysiska personer, t.ex. barn.
- (51) Risker för fysiska personers rättigheter och friheter, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, kan uppkomma till följd av uppgiftsbehandling som skulle kunna medföra fysiska, materiella eller immateriella skador, i synnerhet om behandlingen kan leda till diskriminering, identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, ekonomisk förlust, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, obehörigt hävande av

pseudonymisering, eller annan betydande ekonomisk eller social nackdel; eller om registrerade kan komma att berövas sina rättigheter och friheter eller hindras att utöva kontroll över sina personuppgifter; om personuppgifter behandlas som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religion eller övertygelse eller medlemskap i fackförening, om genetiska uppgifter eller biometriska uppgifter behandlas för att unikt identifiera en person eller om uppgifter om hälsa eller uppgifter om sexualliv och sexuell läggning eller fällande domar i brottmål samt brott eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder behandlas; om det förekommer en bedömning av personliga aspekter, exempelvis analyser och förutsägelser beträffande sådant som rör arbetsprestationer, ekonomisk ställning, hälsa, personliga preferenser eller intressen, tillförlitlighet eller beteende, vistelseort eller förflyttningar, i syfte att skapa eller använda personliga profiler; eller om personuppgifter rörande sårbara fysiska personer, framför allt barn, behandlas; eller om behandlingen inbegriper ett stort antal personuppgifter och gäller ett stort antal registrerade.

- (52) Riskens sannolikhetsgrad och allvar bör fastställas utifrån behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål. Risken bör utvärderas enligt en objektiv bedömning, genom vilken det fastställs huruvida uppgiftsbehandlingen medför hög risk. Med hög risk avses en särskild risk för menlig inverkan på registrerades rättigheter och friheter.
- (53) Skyddet för fysiska personers rättigheter och friheter i samband med behandlingen av personuppgifter kräver lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att kraven i detta direktiv uppfylls. Genomförandet av sådana åtgärder bör inte enbart bero på ekonomiska hänsyn. För att kunna visa överensstämmelse med detta direktiv bör den personuppgiftsansvarige anta interna strategier och vidta åtgärder, som i synnerhet följer principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. Om den personuppgiftsansvarige har genomfört en konsekvensbedömning avseende dataskydd i enlighet med detta direktiv bör resultatet beaktas vid utarbetandet av dessa åtgärder och förfaranden. Sådana åtgärder kan bland annat bestå av pseudonymisering snarast möjligt. Pseudonymisering vid tillämpning av detta direktiv kan utgöra ett verktyg som kan underlätta det fria flödet av personuppgifter inom området med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (54) Skyddet för de registrerades rättigheter och friheter samt de personuppgiftsansvarigas och registerförarnas ansvar, också i förhållande till tillsynsmyndigheternas övervakning och åtgärder, kräver ett tydligt fastställande av vem som bär ansvaret enligt detta direktiv, bl.a. när personuppgiftsansvariga gemensamt fastställer ändamål och medel för en behandling tillsammans med andra personuppgiftsansvariga eller när en behandling utförs på en personuppgiftsansvarigs vägnar.
- (55) Ett personuppgiftsbitrådes behandling bör styras av en rättsakt som omfattar ett avtal som binder personuppgiftsbitrådet till den personuppgiftsansvarige och där det särskilt anges att personuppgiftsbitrådet endast bör agera på instruktion av den personuppgiftsansvarige. Personuppgiftsbitrådet bör beakta principen om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard.
- (56) För att visa överensstämmelse med detta direktiv bör de personuppgiftsansvariga eller registerförarna föra register över alla kategorier av behandling som sker under deras ansvar. Alla personuppgiftsansvariga och personuppgiftsbitråden bör vara skyldiga att samarbeta med tillsynsmyndigheten och på dennas begäran göra detta register tillgängligt för myndigheten så att det kan tjäna som grund för övervakningen av behandlingen. Personuppgiftsansvariga eller personuppgiftsbitråden som behandlar personuppgifter i icke-automatiserade behandlingssystem bör ha infört effektiva metoder, t.ex. loggar eller andra typer av register, för att visa att behandlingen är laglig, möjliggöra egenkontroll och säkerställa dataintegritet och datasäkerhet.
- (57) Loggar bör åtminstone föras över behandlingar i automatiserade behandlingssystem såsom insamling, ändring, läsning, utlämning, inklusive överföringar, sammanförande eller radering. Identifieringen av den person som läst eller lämnat ut personuppgifter bör loggas och från denna identifiering skulle det kunna vara möjligt att fastställa motiveringen till behandlingen. Loggarna bör endast användas för att kontrollera om behandlingen av uppgifterna är tillåten, för egenkontroll, för att garantera dataintegritet och datasäkerhet samt för straffrättsliga förfaranden. Egenkontroll omfattar även behöriga myndigheters interna disciplinära förfaranden.
- (58) En konsekvensbedömning avseende dataskydd bör genomföras av den personuppgiftsansvarige om det är sannolikt att uppgiftsbehandlingen, på grund av sin karaktär, sin omfattning eller sina ändamål, medför en hög risk för de registrerades rättigheter och friheter, vilken i synnerhet bör omfatta planerade åtgärder, skyddsåtgärder och mekanismer för att säkerställa skyddet av personuppgifter och för att styrka efterlevnaden av detta direktiv. Konsekvensbedömningarna bör omfatta relevanta system och processer för behandling men inte enskilda fall.

- (59) I syfte att säkerställa ett effektivt skydd av de registrerades rättigheter och friheter bör den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet i vissa fall samråda med tillsynsmyndigheten före behandlingen.
- (60) För att upprätthålla säkerheten och förhindra behandling som bryter mot detta direktiv bör personuppgiftsansvariga eller personuppgiftsbiträden utvärdera de risker som behandlingen är förknippad med och bör vidta åtgärder, såsom kryptering, för att mildra dem. Åtgärderna bör leda till en lämplig säkerhetsnivå, inklusive konfidentialitetsnivå, med beaktande av den senaste utvecklingen och till genomförandekostnaderna med hänsyn till riskerna och vilken typ av personuppgifter som ska skyddas. Vid bedömningen av riskerna när det gäller datasäkerhet bör man beakta de risker som uppgiftsbehandling medför, såsom förstörelse, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller olagliga handlingar eller obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförs, lagrats eller på annat sätt behandlats, som framför allt kan leda till fysisk, materiell eller immateriell skada. Den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet bör säkerställa att behandlingen av personuppgifter inte utförs av obehöriga personer.
- (61) En personuppgiftsincident som inte snabbt åtgärdas på lämpligt sätt kan för fysiska personer leda till fysisk, materiell eller immateriell skada, såsom förlust av kontrollen över de egna personuppgifterna eller till begränsning av deras rättigheter, diskriminering, identitetsstöld eller identitetsbedrägeri, ekonomisk förlust, obehörigt hävande av pseudonymisering, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller personuppgifter som omfattas av tystnadsplikt, eller till annan betydande ekonomisk eller social nackdel för den berörda fysiska personen. Så snart en personuppgiftsansvarig blir medveten om en personuppgiftsincident bör den personuppgiftsansvarige därför anmäla personuppgiftsincidenten till tillsynsmyndigheten utan onödigt dröjsmål och, om möjligt, inom 72 timmar efter att ha fått kännedom om denna, om inte den personuppgiftsansvarige, i enlighet med ansvarsprincipen, kan visa att det är osannolikt att personuppgiftsincidenten kommer att medföra en risk för fysiska personers rättigheter och friheter. Om anmälan inte kan göras inom 72 timmar bör skälen till fördröjningen åtfölja anmälan och informationen får lämnas i omgångar utan otillbörligt vidare dröjsmål.
- (62) Fysiska personer bör utan onödigt dröjsmål underrättas om personuppgiftsincidenten sannolikt leder till en högre risk för deras rättigheter och friheter så att de kan vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Underrättelsen bör innehålla en beskrivning av personuppgiftsincidentens art samt rekommendationer till den berörda fysiska personen om hur de potentiella negativa effekterna kan mildras. De registrerade bör underrättas så snart detta rimligtvis är möjligt, i nära samarbete med tillsynsmyndigheten och i enlighet med den vägledning som lämnats av den eller andra relevanta myndigheter. Exempelvis kräver behovet av att mildra en omedelbar skaderisk att de registrerade underrättas omgående medan behovet att vidta lämpliga åtgärder vid fortlöpande eller likartade uppgiftsincidenter kan motivera längre tid för underrättelsen. Om man inte kan undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden, undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder eller skydda allmän säkerhet, nationell säkerhet eller andra personers rättigheter och friheter genom att senarelägga eller begränsa informationen till den berörda fysiska personen om en personuppgiftsincident skulle denna information under exceptionella omständigheter kunna utelämnas.
- (63) Den personuppgiftsansvarige bör utse en person att hjälpa denne att övervaka den interna efterlevnaden av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, förutom om en medlemsstat beslutar att undanta domstolar och andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin dömande verksamhet. Denna person kan vara en av den personuppgiftsansvariges medarbetare som fått särskild utbildning inom dataskyddslagstiftning och praxis i fråga om dataskydd för att förvärva sakkunskap på detta område. Den nödvändiga nivån på sakkunskapen bör särskilt fastställas i enlighet med den uppgiftsbehandling som utförs och det skydd som krävs för de personuppgifter som behandlas av den personuppgiftsansvarige. Hans eller hennes uppgift kan utföras på deltid eller heltid. Flera personuppgiftsansvariga kan, med beaktande av organisationsstruktur och storlek, gemensamt utse ett dataskyddsombud, t.ex. vid gemensamma resurser i centralenheter. Denna person kan också utnämnas till olika befattningar inom de berörda personuppgiftsansvarigas struktur. Denna person bör hjälpa den personuppgiftsansvarige och de anställda som behandlar personuppgifter genom att ge information och råd till dem angående efterlevnaden av deras respektive skyldigheter i fråga om dataskydd. Dataskyddsombudet i fråga bör kunna utföra sina uppdrag och uppgifter på ett oberoende sätt i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt.
- (64) Medlemsstaterna bör säkerställa att överföringar till ett tredjeland eller en internationell organisation endast får äga rum om detta är nödvändigt för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller för att verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive för att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den

allmänna säkerheten, och den personuppgiftsansvarige i tredjelandet eller den internationella organisationen är en myndighet som är behörig i den mening som avses i detta direktiv. En överföring bör endast utföras av behöriga myndigheter som agerar som personuppgiftsansvariga, utom när personuppgiftsbiträden uttryckligen har getts i uppdrag att göra en överföring för personuppgiftsansvarigas räkning. En sådan överföring kan äga rum när kommissionen har beslutat att skyddsnivån i ett tredjeland eller en internationell organisation är adekvat eller när lämpliga skyddsåtgärder föreligger, eller när undantag för särskilda situationer gäller. Det är viktigt att den skyddsnivå som fysiska personer garanteras inom unionen genom detta direktiv inte undergrävs när personuppgifter överförs från unionen till personuppgiftsansvariga, personuppgiftsbiträden eller andra mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer, vilket inbegriper fall av vidare överföring av personuppgifter från tredjelandet eller den internationella organisationen till personuppgiftsansvariga eller personuppgiftsbiträden i samma eller i ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation.

- (65) Om personuppgifter överförs från en medlemsstat till tredjeländer eller internationella organisationer bör en sådan överföring i princip ske först efter det att den medlemsstat från vilken uppgifterna insamlades har gett sitt tillstånd till överföringen. För ett effektivt samarbete i fråga om brottsbekämpning krävs att, om ett hot mot en medlemsstats eller ett tredjelands allmänna säkerhet eller en medlemsstats väsentliga intressen är så överhängande att det är omöjligt att i tid inhämta ett förhandstillstånd, den behöriga myndigheten bör få överföra de relevanta personuppgifterna till det berörda tredjelandet eller internationella organisationen utan sådant förhandstillstånd. Medlemsstaterna bör föreskriva att eventuella särskilda villkor som rör överföringen bör vidarebefordras till tredjeländer eller internationella organisationer. För vidare överföring av personuppgifter bör det krävas förhandstillstånd från den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen. När den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen fattar beslut om en begäran om tillstånd för vidare överföring bör den vederbörligen beakta alla relevanta faktorer, inklusive hur allvarligt brottet är, de särskilda villkor på vilka, och det ändamål för vilket, uppgifterna ursprungligen överfördes, arten och villkoren för verkställandet av den straffrättsliga påföljden, samt nivån på skyddet av personuppgifter i det tredjeland eller den internationella organisation som personuppgifterna vidare överförs till. Den behöriga myndighet som utförde den ursprungliga överföringen bör också ha möjlighet att tillämpa särskilda villkor för vidare överföring. Dessa särskilda villkor kan beskrivas, t.ex. i hanteringskoder.
- (66) Kommissionen bör med verkan för hela unionen kunna fastställa att vissa tredjeländer, ett visst territorium eller en eller flera specificerade sektorer i ett tredjeland eller en internationell organisation kan erbjuda en adekvat dataskyddsnivå, och på så sätt skapa rättssäkerhet och enhetlighet i hela unionen vad gäller dessa tredjeländer eller internationella organisationer som anses erbjuda en sådan skyddsnivå. I dessa fall bör överföringar av personuppgifter till dessa länder kunna ske utan särskilt tillstånd, utom när en annan medlemsstat från vilken uppgifterna insamlades måste ge tillstånd till överföringen.
- (67) I enlighet med de grundläggande värderingar som unionen vilar på, särskilt skyddet av de mänskliga rättigheterna, bör kommissionen i sin bedömning av ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland beakta i vilken omfattning ett visst tredjeland iakttar rättsstatsprincipen, möjligheten till rättslig prövning samt internationella människorättsliga normer och standarder samt landets allmänna lagstiftning och sektorslagstiftning, vilket inbegriper lagstiftning om allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet samt allmän ordning och straffrätt. Vid antagandet av ett beslut om adekvat skyddsnivå avseende ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland bör hänsyn tas till tydliga och objektiva kriterier, t.ex. specifik behandling och tillämpningsområdet för tillämpliga rättsliga standarder och gällande lagstiftning i det tredjelandet. Tredjelandet bör erbjuda garantier som säkerställer en tillfredsställande skyddsnivå, som i huvudsak motsvarar den som säkerställs inom unionen, i synnerhet när uppgifter behandlas inom en eller flera specifika sektorer. Tredjelandet bör framför allt säkerställa en effektiv oberoende dataskyddsövervakning samt sörja för mekanismer för samarbete med medlemsstaternas dataskyddsmyndigheter och de registrerade bör tillförsäkras effektiva och verkställbara rättigheter samt effektiva administrativa och rättsliga rättsmedel.
- (68) Utöver de internationella åtaganden som tredjelandet eller den internationella organisationen har ingått bör kommissionen också beakta de skyldigheter som följer av tredjelands eller den internationella organisationens deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter, samt genomförandet av dessa skyldigheter. Framför allt bör tredjelands anslutning till Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för fysiska personer vid automatiserad databehandling av personuppgifter och dess tilläggsprotokoll beaktas. Kommissionen bör samråda med Europeiska dataskyddsstyrelsen, inrättad genom förordning

(EU) 2016/679 (nedan kallad *styrelsen*) vid bedömningen av skyddsnivån i tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen bör också beakta alla relevanta kommissionsbeslut om adekvat skyddsnivå som antagits i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) 2016/679.

- (69) Kommissionen bör övervaka hur beslut om skyddsnivå i ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation fungerar. I sina beslut om adekvat skyddsnivå bör kommissionen föreskriva en mekanism för periodisk översyn av hur de fungerar. Denna periodiska översyn bör göras i samråd med tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga och bör beakta all relevant utveckling i tredjelandet eller den internationella organisationen.
- (70) Kommissionen bör även kunna konstatera att ett tredjeland eller ett territorium eller en specificerad sektor inom ett tredjeland, eller en internationell organisation, inte längre säkerställer en adekvat dataskyddsnivå. Följaktligen bör överföringar av personuppgifter till det tredjelandet eller den internationella organisationen förbjudas om inte kraven i detta direktiv rörande överföring som är föremål för lämpliga skyddsåtgärder och undantag i särskilda situationer är uppfyllda. Bestämmelser bör fastställas för förfaranden för samråd mellan kommissionen och dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen bör i god tid informera tredjelandet eller den internationella organisationen om skälen och inleda samråd med tredjelandet eller organisationen för att avhjälpa situationen.
- (71) Överföringar som inte grundar sig på ett sådant beslut om adekvat skyddsnivå bör endast tillåtas om lämpliga skyddsåtgärder garanteras i ett rättsligt bindande instrument, som säkerställer skyddet av personuppgifterna eller om den personuppgiftsansvarige har gjort en bedömning av alla omständigheter kring en uppgiftsöverföring och på grundval av denna bedömning anser att lämpliga skyddsåtgärder föreligger vad avser skyddet av personuppgifter. Sådana rättsligt bindande instrument kan t.ex. vara rättsligt bindande bilaterala avtal som har ingåtts av medlemsstaterna och genomförts inom deras rättsordning och som kan återopas av registrerade som omfattas av denna och som sörjer för att kraven i fråga om dataskydd uppfylls och att registrerades rättigheter respekteras, inbegripet rätten till en effektiv administrativ eller rättslig prövning. Den personuppgiftsansvarige bör vid bedömningen av alla omständigheter kring uppgiftsöverföringen kunna beakta samarbetsavtal som ingåtts mellan Europol eller Eurojust och tredjeländer, som medger utbyte av personuppgifter. Den personuppgiftsansvarige bör också kunna beakta att överföringen av personuppgifter kommer att omfattas av tystnadsplikt och principen om specificitet, vilket säkerställer att personuppgifterna inte kommer att behandlas i andra syften än för överföringen. Dessutom bör den personuppgiftsansvarige beakta att personuppgifterna inte kommer att användas för att göra framställningar om, meddela eller verkställa dödsstraff eller någon form av grym och omänsklig behandling. Även om dessa villkor kan betraktas som tillräckliga skyddsåtgärder för överföringen av uppgifter bör den personuppgiftsansvarige kunna begära ytterligare skyddsåtgärder.
- (72) Om det inte finns något beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder saknas kan en överföring eller en kategori av överföringar endast äga rum i särskilda situationer om överföringen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan person, eller för att skydda den registrerades berättigade intressen om lagstiftningen i den medlemsstat som överför personuppgifterna föreskriver detta, eller för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller i ett tredjeland, eller om det är nödvändigt i ett enskilt fall för att förebygga, förhindra, avslöja, utreda eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive för att skydda mot eller förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten, eller i ett enskilt fall för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk. Dessa undantag bör tolkas restriktivt och bör inte möjliggöra upprepade, omfattande eller strukturella överföringar av personuppgifter eller storskaliga överföringar av uppgifter, utan begränsas till uppgifter som är absolut nödvändiga. Sådana överföringar bör dokumenteras och på begäran göras tillgängliga för tillsynsmyndigheten så att man kan övervaka om överföringen är laglig.
- (73) Medlemsstaternas behöriga myndigheter tillämpar gällande bilaterala eller multilaterala internationella avtal som ingåtts med tredjeländer på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete för utbyte av relevant information för att de ska kunna fullgöra de uppgifter som de anförtratts enligt lag. Detta sker i princip genom eller åtminstone i samarbete med tredjeländernas berörda myndigheter, i vissa fall även i avsaknad av ett bilateralt eller multilateralt internationellt avtal. I specifika enskilda fall är emellertid de ordinarie förfaranden som kräver kontakt med myndigheten i tredjelandet ineffektiva eller olämpliga, framför allt för att överföringen inte skulle kunna utföras i tid eller för att myndigheten i tredjelandet inte respekterar rättsstatsprincipen eller internationella människorättsliga normer och standarder, så att medlemsstaternas behöriga myndigheter skulle kunna besluta att överföra personuppgifterna direkt till de mottagare som är etablerade i dessa tredjeländer. Detta kan till exempel vara fallet om det finns ett akut behov av att överföra personuppgifter för att rädda livet på en person som riskerar att utsättas för ett brott eller för att förhindra en överhängande fara för brottslighet, inbegripet terrorism. Även om denna överföring mellan behöriga myndigheter och mottagare som är etablerade i tredjeländer endast

äger rum i särskilda enskilda fall bör det i detta direktiv föreskrivas villkor för att reglera sådana fall. Dessa bestämmelser bör inte betraktas som undantag från något befintligt bilateralt eller multilateralt internationellt avtal på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete. Dessa bestämmelser bör vara tillämpliga utöver övriga bestämmelser i detta direktiv, särskilt bestämmelserna om när personuppgifter får behandlas och bestämmelserna i kapitel V.

- (74) När personuppgifter förs över gränserna kan detta öka risken för att fysiska personer inte ska kunna utöva sina dataskyddsrättigheter för att skydda sig mot olaglig användning eller olagligt utlämnande av dessa uppgifter. Samtidigt kan tillsynsmyndigheter finna att de inte är i stånd att handlägga klagomål eller genomföra utredningar avseende verksamheter utanför sina egna gränser. Deras strävan att samarbeta i ett gränsöverskridande sammanhang kan också försvåras på grund av otillräckliga preventiva eller korrigerande befogenheter och oenhetliga rättsliga regelverk. Närmare samarbete mellan tillsynsmyndigheter bör därför främjas för att hjälpa dem att utbyta information med sina utländska motparter.
- (75) För att skydda fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter är det av avgörande betydelse att medlemsstaterna inrättar tillsynsmyndigheter som kan utföra sitt uppdrag fullständigt oberoende. Tillsynsmyndigheterna bör övervaka tillämpningen av detta direktiv och bör bidra till enhetlig tillämpning av dessa i hela unionen, för att skydda fysiska personer när deras personuppgifter behandlas. För detta ändamål bör tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen.
- (76) Medlemsstaterna får anförtro en tillsynsmyndighet som de redan har inrättat i enlighet med förordning (EU) 2016/679 ansvaret för de uppgifter som ska utföras av de nationella tillsynsmyndigheter som ska inrättas i enlighet med detta direktiv.
- (77) Medlemsstaterna bör kunna inrätta mer än en tillsynsmyndighet för att återspegla sin konstitutionella, organisatoriska och administrativa struktur. Varje tillsynsmyndighet bör tilldelas de ekonomiska och personella resurser och lokalutrymmen samt den infrastruktur som krävs för att den effektivt ska kunna utföra sina uppgifter, däribland de uppgifter som är knutna till ömsesidigt bistånd och samarbete med övriga tillsynsmyndigheter i hela unionen. Varje tillsynsmyndighet bör ha en separat offentlig årlig budget, som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.
- (78) Tillsynsmyndigheterna bör vara föremål för oberoende kontroll- eller övervakningsmekanismer i fråga om sina utgifter, förutsatt att denna finansiella kontroll inte påverkar deras oberoende.
- (79) De allmänna villkoren för tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter bör fastställas i medlemsstaternas nationella rätt och bör i synnerhet föreskriva att de ska utnännas antingen av den berörda medlemsstatens parlament eller dess regering eller dess statschef på grundval av ett förslag från regeringen eller en minister eller parlamentet eller dess kammare eller av ett oberoende organ som enligt medlemsstaternas nationella rätt har anförtrotts utnämningen genom ett öppet förfarande. I syfte att säkerställa tillsynsmyndighetens oberoende bör ledamoten eller ledamöterna handla med integritet, bör avstå från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras uppdrag. För att säkerställa tillsynsmyndighetens oberoende bör personalurvalet göras av tillsynsmyndigheten, och kunna innefatta ett ingripande från ett oberoende organ som enligt medlemsstaternas nationella rätt har anförtrotts uppgiften.
- (80) Detta direktiv är visserligen tillämpligt på nationella domstolars och andra rättsliga myndigheters verksamheter, men tillsynsmyndigheterna bör inte ha behörighet att övervaka behandling av personuppgifter inom ramen för domstolars dömande verksamhet. Syftet är att garantera domarnas oberoende när de utför sina rättsliga uppgifter. Detta undantag bör vara inskränkt till rättsliga verksamheter i domstolsmål och inte vara tillämpligt på övriga verksamheter där domare i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt kan medverka. Medlemsstaterna bör också kunna föreskriva att tillsynsmyndigheten inte ska vara behörig att övervaka andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin rättsliga verksamhet, exempelvis allmänna åklagarmyndigheter. Under alla omständigheter är domstolarnas och andra oberoende rättsliga myndigheters efterlevnad av bestämmelserna i detta direktiv alltid föremål för en oberoende kontroll i enlighet med artikel 8.3 i stadgan.

- (81) Tillsynsmyndigheterna bör hantera klagomål som anförs av registrerade och utreda ärendena i fråga eller överföra dem till den behöriga övervakande myndigheten. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. Om ärendet kräver ytterligare utredning eller samordning med en annan tillsynsmyndighet bör den registrerade underrättas även om detta.
- (82) För att man ska kunna övervaka efterlevnaden av och verkställa detta direktiv på ett effektivt, tillförlitligt och enhetligt sätt i hela unionen enligt EUF-fördraget, i enlighet med den tolkning som domstolen gjort, bör tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater ha samma uppgifter och effektiva befogenheter, bl.a. undersökningsbefogenheter, korrigerande befogenheter och rådgivande befogenheter, som utgör nödvändiga medel för utförandet av deras uppgifter. Emellertid bör deras befogenheter inte inkräkta på särskilda regler för straffrättsliga förfaranden, inbegripet utredning och lagföring av brott, eller domstolsväsendets oberoende. Utan att det påverkar åklagarmyndigheternas befogenheter enligt medlemsstaternas nationella rätt bör tillsynsmyndigheterna också ha befogenhet att upplysa de rättsliga myndigheterna om överträdelse av detta direktiv eller delta i rättsliga förfaranden. Tillsynsmyndigheternas befogenheter bör utövas i överensstämmelse med lämpliga rättssäkerhetsgarantier som fastställs i unionsrätten och i medlemsstaternas nationella rätt samt opartiskt, korrekt och inom rimlig tid. Framför allt bör varje åtgärd vara lämplig, nödvändig och proportionell för att säkerställa efterlevnaden av detta direktiv, med beaktande av omständigheterna i varje enskilt fall, samt respektera varje persons rätt att bli hörd innan några enskilda åtgärder som påverkar den berörda personen negativt vidtas, och utformas så att onödiga kostnader och alltför stora olägenheter för denne undviks. Undersökningsbefogenheten när det gäller tillträde till lokaler bör utövas i enlighet med särskilda krav i medlemsstaternas nationella rätt, såsom kravet på att inhämta förhandstillstånd från rättsliga myndigheter. Antagande av ett rättsligt bindande beslut bör bli föremål för domstolsprövning i den medlemsstat där den tillsynsmyndighet som antog beslutet är belägen.
- (83) Tillsynsmyndigheterna bör bistå varandra när de utför sina uppgifter och ge ömsesidigt bistånd för att säkerställa att de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv efterlevs och tillämpas på ett enhetligt sätt.
- (84) Styrelsen bör bidra till detta direktivs enhetliga tillämpning i hela unionen, bl.a. genom att lämna råd till kommissionen och främja samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i hela unionen.
- (85) Alla registrerade bör ha rätt att lämna in ett klagomål till en enda tillsynsmyndighet och till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan, om den registrerade anser att hans eller hennes rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv har kränkts eller om tillsynsmyndigheten inte reagerar på ett klagomål, helt eller delvis avslår eller avvisar ett klagomål eller inte agerar när så är nödvändigt för att skydda den registrerades rättigheter. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Den behöriga tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. Om ärendet kräver ytterligare utredning eller samordning med en annan tillsynsmyndighet bör den registrerade underrättas även om detta. För att förenkla inlämnandet av klagomål bör varje tillsynsmyndighet vidta åtgärder, såsom att tillhandahålla ett formulär för inlämnande av klagomål som även kan fyllas i elektroniskt, utan att andra kommunikationsformer utesluts.
- (86) Varje fysisk eller juridisk person bör ha rätt till ett effektivt rättsmedel vid behörig nationell domstol mot en tillsynsmyndighets beslut som har rättsliga följder för denna person. Ett sådant beslut avser särskilt tillsynsmyndighetens utövande av utrednings-, korrigerings- och godkännandebefogenheter eller avvisande av eller avslag på klagomål. Denna rätt inbegriper dock inte tillsynsmyndigheters övriga åtgärder som inte är rättsligt bindande, såsom yttranden som avgetts eller rådgivning som tillhandahållits av tillsynsmyndigheten. Talan mot en tillsynsmyndighet bör väckas vid domstol i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten är etablerad och bör prövas i enlighet med den nationella rätten i den medlemsstaten. Dessa domstolar bör ha fullständig behörighet, vilket bör omfatta behörighet att rättsligt eller faktiskt pröva alla frågor som rör de tvister som anhängiggjorts vid dem.
- (87) Om en registrerad anser att hans eller hennes rättigheter enligt detta direktiv har kränkts bör han eller hon ha rätt att ge ett organ som syftar till att skydda registrerades rättigheter och intressen vad gäller skyddet av deras

personuppgifter, och som inrättats i enlighet med den nationella rätten i en medlemsstat, i uppdrag att på hans eller hennes vägnar lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet och utöva rätten till rättsmedel. De registrerades rätt att bli företrädare bör inte påverka medlemsstatens nationella processrätt enligt vilken det kan vara obligatoriskt att registrerade företrädare inför nationell domstol av en advokat enligt definitionen i rådets direktiv 77/249/EEG ⁽¹⁾.

- (88) Personer som lider skada till följd av behandling som står i strid med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv bör få ersättning av den personuppgiftsansvarige eller av någon annan myndighet som är behörig enligt medlemsstaternas nationella rätt. Begreppet *skada* bör tolkas brett mot bakgrund av domstolens rättspraxis och på ett sätt som fullt ut återspeglar detta direktivs mål. Detta påverkar inte skadeståndsanspråk till följd av överträdelse av andra bestämmelser i unionsrätten eller i medlemsstaternas nationella rätt. Vid hänvisning till behandling som är olaglig eller står i strid med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv omfattas även behandling som inte är i överensstämmelse med de genomförandeakter som antagits i enlighet med detta direktiv. Registrerade bör få full och effektiv ersättning för den skada de lidit.
- (89) Om någon fysisk eller juridisk person överträder detta direktiv bör detta leda till sanktioner, oavsett om personen i fråga omfattas av privaträtt eller offentlig rätt. Medlemsstaterna bör säkerställa att sanktioner är effektiva, proportionella och avskräckande och bör vidta alla åtgärder som krävs för att sanktionerna ska verkställas.
- (90) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller adekvata skydds nivåer i ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor inom ett tredjeland eller en internationell organisation och för format och förfaranden för ömsesidigt bistånd samt tillvägagångssätten för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och styrelsen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (91) Mot bakgrund av att dessa rättsakter har allmän räckvidd bör granskningsförfarandet användas vid antagandet av genomförandeakter om adekvata skydds nivåer i ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor inom detta tredjeland eller en internationell organisation och om format och förfaranden för ömsesidigt bistånd samt tillvägagångssätten för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och styrelsen.
- (92) Kommissionen bör när tvingande skäl till skyndsamt föreligger i vederbörligen motiverade fall anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter avseende ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation där en adekvat skydds nivå inte längre kan säkerställas.
- (93) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter, och för att säkerställa ett fritt utbyte av personuppgifter mellan behöriga myndigheter inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (94) Särskilda bestämmelser i unionsakter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete som antagits före dagen för antagandet av detta direktiv, och som reglerar behandlingen av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillträdet för utsedda myndigheter i medlemsstaterna till informationssystem som inrättats i

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 78, 26.3.1977, s. 17).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

enlighet med fördragen, bör kvarstå oförändrade, till exempel de särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter som tillämpas i enlighet med rådets beslut 2008/615/RIF⁽¹⁾, eller artikel 23 i konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽²⁾. Eftersom artikel 8 i stadgan och artikel 16 i EUF-fördraget kräver att den grundläggande rätten till skydd av personuppgifter bör säkerställas på ett enhetligt sätt i hela unionen bör kommissionen utvärdera situationen vad gäller förhållandet mellan detta direktiv och rättsakter, antagna före dagen för antagandet av detta direktiv, som reglerar behandling av personuppgifter mellan medlemsstaterna eller tillträde för utsedda myndigheter i medlemsstater till informationssystem som inrättats i enlighet med fördragen, i syfte att bedöma om dessa särskilda bestämmelser behöver anpassas till detta direktiv. Vid behov bör kommissionen lägga fram förslag i syfte att säkerställa enhetliga rättsregler angående behandlingen av personuppgifter.

- (95) För att säkerställa ett övergripande och enhetligt skydd av personuppgifter i unionen bör internationella avtal som medlemsstaterna ingått före dagen för detta direktivs ikraftträdande, och som överensstämmer med relevant unionsrätt som var tillämplig före den dagen, fortsätta att gälla till dess att de ändras, ersätts eller upphävs.
- (96) Medlemsstaterna bör medges en period på högst två år från dagen för ikraftträdandet av detta direktiv för att införliva det. Behandling som redan pågår den dagen bör bringas i överensstämmelse med detta direktiv inom en period av två år från det att detta direktiv träder i kraft. I fall där sådan behandling överensstämmer med unionsrätt som var tillämplig före dagen för ikraftträdandet av detta direktiv bör dock inte kraven i detta direktiv rörande förhandssamråd med tillsynsmyndigheten gälla för behandling som redan pågick vid den tidpunkten, eftersom dessa krav, p.g.a. sin natur, är sådana att de ska uppfyllas före själva behandlingen. Om medlemsstaterna tillämpar den längre genomförandeperioden som löper ut sju år efter detta direktivs ikraftträdande för fullgörandet av loggningskyldigheterna för automatiserade behandlingssystem som inrättats före den dagen bör den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet ha infört effektiva metoder, t.ex. loggar eller andra typer av register, för att visa att behandlingen av uppgifterna är laglig, möjliggöra egenkontroll samt säkerställa dataintegritet och datasäkerhet.
- (97) Detta direktiv påverkar inte bestämmelserna om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU⁽³⁾.
- (98) Rambeslut 2008/977/RIF bör därför upphävas.
- (99) I enlighet med artikel 6a i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, är Förenade kungariket och Irland inte bundna av de bestämmelser i detta direktiv som avser medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de bedriver verksamhet som omfattas av avdelning V kapitel 4 eller 5 i tredje delen av EUF-fördraget i det fall då Förenade kungariket och Irland inte är bundna av bestämmelserna om formerna för straffrättsligt samarbete eller polissamarbete inom ramen för vilka de bestämmelser måste iaktas som fastställs på grundval av artikel 16 i EUF-fördraget.
- (100) I enlighet med artiklarna 2 och 2a i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, är Danmark inte bundet av reglerna i detta direktiv och omfattas inte av den tillämpning av regler som avser medlemsstaternas behandling av personuppgifter när dessa utövar verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för kapitlen 4 och 5 i avdelning V i tredje delen i EUF-fördraget. Eftersom detta direktiv bygger på av Schengenregelverket, som omfattas av avdelning V i tredje delen av EUF-fördraget, ska Danmark i enlighet med artikel 4 i protokollet inom en tid av sex månader efter antagandet av detta direktiv besluta huruvida landet ska genomföra det i sin nationella lagstiftning.
- (101) När det gäller Island och Norge utgör detta direktiv en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽²⁾ Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

- (102) När det gäller Schweiz utgör detta direktiv, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket ⁽¹⁾.
- (103) När det gäller Liechtenstein utgör detta direktiv en vidareutveckling av bestämmelserna i Schengenregelverket i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽²⁾.
- (104) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i stadgan som erkänns i EUF-fördraget, särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet, rätten till skydd av personuppgifter, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol. De inskränkningar som gjorts av dessa rättigheter överensstämmer med artikel 52.1 i stadgan eftersom de är nödvändiga för att uppnå av unionen erkända mål av allmänt intresse eller för att skydda andras rättigheter och friheter.
- (105) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument, har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella införlivandeåtgärderna. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (106) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 och avgav ett yttrande den 7 mars 2012 ⁽³⁾.
- (107) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att i nationell straffprocesslagstiftning genomföra bestämmelser om registrerades utövande av sina rättigheter vad gäller information, tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifter och begränsning av behandling i samband med straffrättsliga förfaranden samt eventuella begränsningar av dessa rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och mål

1. I detta direktiv fastställs bestämmelser om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive att skydda mot samt förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten.
2. Enligt detta direktiv ska medlemsstaterna
 - a) skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter, och
 - b) säkerställa att behöriga myndigheters utbyte av personuppgifter inom unionen, när sådant utbyte krävs enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, varken begränsas eller förbjuds av skäl som rör skyddet för fysiska personer med avseende på behandlingen av personuppgifter.

⁽¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽³⁾ EGT C 192, 30.6.2012, s. 7.

3. Detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att föreskriva starkare skyddsåtgärder än de som fastställs i detta direktiv för skyddet av den registrerades rättigheter och friheter med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter för de ändamål som anges i artikel 1.1.
2. Detta direktiv ska tillämpas på behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatiserad väg samt på annan behandling än automatiserad behandling av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.
3. Detta direktiv tillämpas inte på behandling av personuppgifter
 - a) som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten,
 - b) som utförs av unionens institutioner, organ och byråer.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar enskild person (nedan kallad *en registrerad*), varvid en identifierbar fysisk person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras, särskilt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringssuppgift eller onlineidentifikatorer, eller till en eller flera faktorer som är specifika för den fysiska personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet,
2. *behandling*: en åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring,
3. *begränsning av behandling*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden,
4. *profilering*: varje form av automatiserad behandling av personuppgifter som består i att dessa personuppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga aspekter rörande denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar,
5. *pseudonymisering*: behandling av personuppgifter på ett sätt som innebär att personuppgifterna inte längre kan tillskrivas en specifik registrerad utan att kompletterande uppgifter används, under förutsättning att dessa kompletterande uppgifter förvaras separat och är föremål för tekniska och organisatoriska åtgärder som säkerställer att personuppgifterna inte tillskrivs en identifierad eller identifierbar fysisk person,
6. *register*: en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden,
7. *behörig myndighet*:
 - a) en offentlig myndighet som har behörighet att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot eller förebygga hot mot den allmänna säkerheten, eller
 - b) annat organ eller annan enhet som genom medlemsstaternas nationella rätt har anförtrotts myndighetsutövning för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, inklusive skydda mot eller förebygga och förhindra hot mot den allmänna säkerheten,

8. *personuppgiftsansvarig*: en behörig myndighet som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter; om ändamålen och medlen för behandlingen bestäms av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt kan den personuppgiftsansvarige eller de särskilda kriterierna för hur denne ska utses föreskrivs i unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt,
9. *personuppgiftsbiträde*: en fysisk eller juridisk person, myndighet, institution eller annat organ som behandlar personuppgifter för den personuppgiftsansvariges räkning,
10. *mottagare*: en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ till vilket personuppgifterna utlämnas, vare sig det är en tredje part eller inte; offentliga myndigheter som kan komma att motta personuppgifter inom ramen för ett särskilt uppdrag i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska dock inte betraktas som mottagare; offentliga myndigheters behandling av dessa uppgifter ska vara förenlig med tillämpliga bestämmelser för dataskydd beroende på behandlingens syfte,
11. *personuppgiftsincident*: en säkerhetsincident som leder till oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust eller ändring eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats,
12. *genetiska uppgifter*: alla personuppgifter som rör nedärvda eller förvärvade genetiska kännetecken för en fysisk person, vilka ger unik information om denna fysiska persons fysiologi eller hälsa och vilka framför allt härrör från en analys av ett biologiskt prov från den fysiska personen i fråga,
13. *biometriska uppgifter*: personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en fysisk persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar unik identifiering av denna fysiska person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter,
14. *uppgifter om hälsa*: personuppgifter som rör en fysisk persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka ger information om dennes hälsostatus,
15. *tillsynsmyndighet*: en oberoende offentlig myndighet som är utsedd av en medlemsstat i enlighet med artikel 41,
16. *internationell organisation*: en organisation och dess underställda organ som lyder under folkrätten eller ett annat organ som inrättats genom eller på grundval av en överenskommelse mellan två eller flera länder,

KAPITEL II

Principer

Artikel 4

Principer för behandling av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter ska
 - a) behandlas på ett lagligt och korrekt sätt,
 - b) samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte behandlas på ett sätt som står i strid med dessa ändamål,
 - c) vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de syften för vilka de behandlas,
 - d) vara korrekta och, om nödvändigt, uppdaterade; alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål,
 - e) inte förvaras i en form som möjliggör identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka de behandlas,
 - f) behandlas på ett sätt som säkerställer lämplig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse, med användning av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder.

2. Behandling som utförs av samma eller en annan personuppgiftsansvarig för något annat ändamål som anges i artikel 1.1 än det för vilket personuppgifterna samlas in ska tillåtas om
 - a) den personuppgiftsansvarige i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt är bemyndigad att behandla sådana personuppgifter för ett sådant ändamål, och
 - b) behandlingen är nödvändig och står i proportion till detta andra ändamål i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt.
3. Behandling som utförs av samma eller en annan personuppgiftsansvarig kan inbegripa arkivändamål av allmänt intresse och vetenskaplig, statistisk eller historisk användning för de ändamål som anges i artikel 1.1 under förutsättning att det finns lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter.
4. Den personuppgiftsansvarige ska ansvara för, och kunna visa efterlevnad av, punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 5

Tidsgränser för lagring och översyn

Medlemsstaterna ska föreskriva att lämpliga tidsgränser fastställs för radering av personuppgifter eller för periodisk översyn av behovet av att lagra personuppgifter. Procedurrelaterade åtgärder ska säkerställa att tidsgränserna efterlevs.

Artikel 6

Åtskillnad mellan olika kategorier av registrerade

Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige, i tillämpliga fall och så långt det är möjligt, ska göra en klar åtskillnad mellan personuppgifter som rör olika kategorier av registrerade, såsom

- a) personer avseende vilka det finns tungt vägande skäl att anta att de har begått eller är på väg att begå ett brott,
- b) personer som dömts för brott,
- c) brottsoffer eller personer avseende vilka det finns vissa omständigheter som ger anledning att anta att de kan vara brottsoffer, och
- d) andra som berörs av ett brott, såsom personer som kan komma att kallas att vittna i samband med brottsutredningar eller senare straffrättsliga förfaranden, personer som kan ge information om brott eller personer med kontakter med eller band till någon av de personer som avses i a och b.

Artikel 7

Åtskillnad mellan personuppgifter och kontroll av kvaliteten på personuppgifterna

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter som grundar sig på fakta så långt det är möjligt ska åtskiljas från personuppgifter som grundar sig på personliga bedömningar.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska vidta alla rimliga åtgärder för att se till att personuppgifter som är felaktiga, ofullständiga eller inaktuella inte överförs eller görs tillgängliga. Varje behörig myndighet ska därför i den mån det är praktiskt möjligt kontrollera kvaliteten på personuppgifterna innan dessa överförs eller görs tillgängliga. Vid all överföring av personuppgifter ska, så långt det är möjligt, sådan nödvändig information läggas till som gör det möjligt för den mottagande behöriga myndigheten att bedöma i vilken grad personuppgifterna är korrekta, fullständiga och tillförlitliga samt i vilken utsträckning de är aktuella.
3. Om det visar sig att felaktiga personuppgifter har överförts eller att personuppgifter olagligen har överförts ska mottagaren omedelbart underrättas om detta. I sådana fall ska personuppgifterna rättas eller raderas eller behandlingen begränsas i enlighet med artikel 16.

*Artikel 8***Laglig behandling av personuppgifter**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att behandling ska vara laglig endast om och i den mån behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift som utförs av en behörig myndighet för de ändamål som anges i artikel 1.1 och som sker på grundval av unionsrätt eller medlemsstaternas nationella rätt.
2. Medlemsstaternas nationella rätt som reglerar behandling inom tillämpningsområdet för detta direktiv ska åtminstone specificera syftet med behandlingen, vilka personuppgifter som ska behandlas och behandlingens ändamål.

*Artikel 9***Särskilda villkor för uppgiftsbehandling**

1. Personuppgifter som samlas in av behöriga myndigheter för de ändamål som anges i artikel 1.1. ska inte behandlas för andra ändamål än de som anges i artikel 1.1 såvida inte sådan behandling är tillåten enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt. När personuppgifter behandlas för andra ändamål ska förordning (EU) 2016/679 tillämpas, såvida inte behandlingen utförs som ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten.
2. Om de behöriga myndigheterna enligt medlemsstaternas nationella rätt anförtros utförandet av andra uppgifter än de som utförs för de ändamål som anges i artikel 1.1, ska förordning (EU) 2016/679 vara tillämplig på behandlingen för dessa ändamål, inklusive för arkivändamål av allmänt intresse, för historiska eller vetenskapliga forskningsändamål eller för statistiska ändamål, såvida inte behandlingen utförs som ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten.
3. Om den unionsrätt eller nationella rätt som är tillämplig på den överförande behöriga myndigheten fastställer särskilda villkor för behandling, ska medlemsstaten föreskriva att den överförande behöriga myndigheten ska informera mottagaren om dessa särskilda villkor och om kravet att respektera dem.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den överförande behöriga myndigheten inte ska tillämpa villkor enligt punkt 3 på mottagare i andra medlemsstater eller på byråer och organ som inrättats i enlighet med avdelning V kapitlen 4 och 5 i EUF-fördraget, med undantag för de villkor som är tillämpliga på motsvarande överföringar av uppgifter inom den överförande behöriga myndighetens medlemsstat.

*Artikel 10***Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter**

Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening, samt behandling av genetiska uppgifter, biometriska uppgifter för att unikt identifiera en fysisk person eller uppgifter om hälsa eller uppgifter om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning ska vara tillåten endast om det är absolut nödvändigt och under förutsättning att det finns lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades rättigheter och friheter och endast

- a) om behandlingen är tillåten enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt,
- b) för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller en annan fysisk person, eller
- c) om behandlingen rör uppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade.

*Artikel 11***Automatiserat individuellt beslutsfattande**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, som har negativa rättsliga följder för den registrerade eller i betydande grad påverkar honom eller henne, ska förbjudas om de inte är tillåtna enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som den personuppgiftsansvarige lyder under och som föreskriver lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades rättigheter och friheter, åtminstone rätten till mänskligt ingripande från den personuppgiftsansvariges sida.

2. Beslut som avses i punkt 1 i den här artikeln får inte grundas på de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 10, såvida inte lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades rättigheter och friheter samt berättigade intressen har vidtagits.

3. Profilerings som leder till diskriminering av fysiska personer på grundval av särskilda kategorier av personuppgifter enligt artikel 10 ska förbjudas i enlighet med unionsrätten.

KAPITEL III

Den registrerades rättigheter

Artikel 12

Information om och villkor för utövandet av den registrerades rättigheter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska vidta rimliga åtgärder för att tillhandahålla den registrerade all information som avses i artikel 13 och alla meddelanden enligt artiklarna 11, 14–18 och 31 som avser behandling i en koncis, begriplig och lättillgänglig form och på ett klart och tydligt språk. Informationen ska tillhandahållas på lämpligt sätt, t.ex. elektroniskt. Som en allmän regel ska den personuppgiftsansvarige tillhandahålla informationen i samma format som begäran.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska underlätta utövandet av den registrerades rättigheter enligt artiklarna 11 och 14–18.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål skriftligen ska informera den registrerade om uppföljningen av hans eller hennes begäran.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den information som tillhandahålls enligt artikel 13 och alla meddelanden eller åtgärder som vidtas enligt artiklarna 11, 14–18 och 31 ska tillhandahållas kostnadsfritt. Om en registrerads begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av att den är repetitiv, får den personuppgiftsansvarige antingen

- a) ta ut en rimlig avgift med beaktande av de administrativa kostnaderna för tillhandahållandet av informationen eller meddelandet eller vidtagandet av den åtgärd som begärs, eller
- b) vägra att tillmötesgå begäran.

Den personuppgiftsansvarige ska visa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

5. Om den personuppgiftsansvarige har rimliga skäl att betvivla identiteten hos den fysiska person som lämnar in en begäran enligt artiklarna 14 eller 16, får den personuppgiftsansvarige begära att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet ska tillhandahållas.

Artikel 13

Information som ska göras tillgänglig för eller lämnas till den registrerade

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska göra åtminstone följande information tillgänglig för den registrerade:

- a) Den personuppgiftsansvariges identitet och kontaktuppgifter.
- b) Dataskyddsombudets kontaktuppgifter, i tillämpliga fall.
- c) Ändamålen med den behandling för vilken personuppgifterna är avsedda.
- d) Rätten att lämna in klagomål till en tillsynsmyndighet samt tillsynsmyndighetens kontaktuppgifter.
- e) Rätten att av den personuppgiftsansvarige begära tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifter och begränsning av behandlingen av personuppgifter som rör den registrerade.

2. Utöver den information som avses i punkt 1, ska medlemsstaterna i lag föreskriva att den personuppgiftsansvarige i specifika fall ska lämna följande information till den registrerade, för att göra det möjligt för honom eller henne att utöva sina rättigheter:

- a) Behandlingens rättsliga grund.
- b) Den period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om det inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.

- c) I tillämpliga fall, kategorierna av mottagare av personuppgifterna, inbegripet i tredjeländer eller internationella organisationer.
 - d) Vid behov ytterligare information, i synnerhet om personuppgifterna samlas in utan den registrerades vetskap.
3. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som gör att informationen till den registrerade enligt punkt 2 senareläggs, begränsas eller utelämnas, i den utsträckning och så länge som en sådan åtgärd är nödvändig och proportionell i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att
- a) undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) skydda den allmänna säkerheten,
 - d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers rättigheter och friheter.
4. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder för att fastställa kategorier av behandling som helt eller delvis kan omfattas av något av leden i punkt 3.

Artikel 14

Den registrerades rätt till tillgång till personuppgifter

Med förbehåll för artikel 15 ska medlemsstaterna föreskriva att den registrerade ska ha rätt att av den personuppgiftsansvarige få bekräftelse av huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och i så fall få tillgång till personuppgifterna och följande information:

- a) Ändamålen med behandlingen och dess rättsliga grund.
- b) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.
- c) De mottagare eller kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats ut, särskilt mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
- d) Om möjligt, den förutsedda period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om det inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.
- e) Rätten att av den personuppgiftsansvarige begära rättelse eller radering av personuppgifter eller begränsning av behandling av personuppgifter som rör den registrerade.
- f) Rätten att lämna in klagomål till tillsynsmyndigheten samt tillsynsmyndighetens kontaktuppgifter.
- g) Information om vilka personuppgifter som håller på att behandlas och all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter härstammar.

Artikel 15

Begränsningar av rätten till tillgång

1. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som helt eller delvis begränsar den registrerades rätt till tillgång i den utsträckning och så länge en sådan partiell eller fullständig begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att

- a) undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, förundersökningar eller förfaranden,
- b) undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda den allmänna säkerheten,

- d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers rättigheter och friheter.
2. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder för att fastställa kategorier av behandling som helt eller delvis kan omfattas av undantagen i punkt 1 a–e.
3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska medlemsstaterna föreskriva att den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål ska informera den registrerade skriftligen om varje vägran eller begränsning av tillgång och om skälen för vägran eller begränsningen. Denna information kan utelämnas om tillhandahållandet skulle undergräva ett ändamål enligt punkt 1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska underrätta den registrerade om möjligheten att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet eller begära rättslig prövning.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska dokumentera de sakliga och rättsliga grunderna för beslutet. Denna information ska göras tillgänglig för tillsynsmyndigheterna.

Artikel 16

Rätt till rättelse eller radering av personuppgifter och begränsning av behandling

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den registrerade ska ha rätt att utan onödigt dröjsmål av den personuppgiftsansvarige få felaktiga personuppgifter som rör honom eller henne rättade. Med beaktande av ändamålet med behandlingen ska medlemsstaterna föreskriva att den registrerade ska ha rätt att få ofullständiga personuppgifter kompletterade, inbegripet genom att tillhandahålla en kompletterande inlägga.
2. Medlemsstaterna ska kräva att den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål ska radera personuppgifter och ge den registrerade rätt att av den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål få till stånd radering av personuppgifter som rör honom eller henne om behandlingen står i strid med de bestämmelser som antas enligt artiklarna 4, 8 och 10 eller om personuppgifterna måste raderas för att uppfylla en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.
3. I stället för radering ska den personuppgiftsansvarige begränsa behandling om
- a) den registrerade bestrider personuppgifternas korrekthet och korrektheten inte kan fastställas, eller
 - b) personuppgifterna måste sparas som bevisning.

Om behandlingen begränsas enligt första stycket led a ska den personuppgiftsansvarige underrätta den registrerade innan begränsningen av behandlingen upphävs.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige underrättar den registrerade skriftligen om eventuell vägran att rätta, radera eller begränsa behandlingen och om skälen till vägran. Medlemsstaterna får anta lagstiftningsåtgärder som helt eller delvis begränsar skyldigheten att tillhandahålla sådan information i den utsträckning som en sådan begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med hänsyn tagen till den berörda fysiska personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, i syfte att
- a) undvika att hindra offentliga eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden,
 - b) undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller verkställighet av straffrättsliga påföljder,
 - c) skydda den allmänna säkerheten,
 - d) skydda den nationella säkerheten,
 - e) skydda andra personers rättigheter och friheter.

Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska underrätta den registrerade om möjligheterna att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet eller begära rättslig prövning.

5. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska meddela varje rättelse av oriktiga personuppgifter till den behöriga myndighet från vilken de oriktiga personuppgifterna kommer.
6. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige, när personuppgifter har rättats, raderats eller begränsats i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, ska underrätta mottagarna och att mottagarna ska rätta eller radera personuppgifterna eller begränsa den behandling som utförs under deras ansvar.

Artikel 17

Den registrerades utövande av rättigheter och kontroll genom tillsynsmyndigheten

1. I de fall som avses i artiklarna 13.3, 15.3 och 16.4 ska medlemsstaterna anta bestämmelser om att den registrerades rättigheter även kan utövas genom den behöriga tillsynsmyndigheten.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska underrätta den registrerade om hans eller hennes möjlighet att utöva sina rättigheter genom tillsynsmyndigheten enligt punkt 1.
3. När den rättighet som avses i punkt 1 utövas ska tillsynsmyndigheten åtminstone underrätta den registrerade om att alla nödvändiga kontroller eller en översyn genom tillsynsmyndigheten har ägt rum. Tillsynsmyndigheten ska också informera den registrerade om hans eller hennes rätt att begära rättslig prövning.

Artikel 18

Den registrerades rättigheter i brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden

Medlemsstaterna får föreskriva att de rättigheter som avses i artiklarna 13, 14 och 16 ska utövas i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt om personuppgifterna ingår i ett domstolsbeslut eller ett rättsligt protokoll eller ärende som behandlas i samband med brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden.

KAPITEL IV

Personuppgiftsansvarig och personuppgiftsbiträde

Avsnitt 1

Allmänna skyldigheter

Artikel 19

Den personuppgiftsansvariges skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige, med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål, samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för fysiska personers rättigheter och friheter, ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa, och kunna visa, att behandlingen utförs i enlighet med detta direktiv. Dessa åtgärder ska ses över och uppdateras vid behov.
2. Om det står i proportion till behandlingen, ska de åtgärder som avses i punkt 1 omfatta den personuppgiftsansvariges genomförande av lämpliga strategier för dataskydd.

Artikel 20

Inbyggt dataskydd och dataskydd som standard

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige, med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnaderna och behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål, samt de risker, av varierande sannolikhetsgrad och allvar för fysiska personers rättigheter och friheter som behandlingen utgör, både vid tidpunkten för beslut om vilka medel behandlingen ska utföras med och vid tidpunkten för själva behandlingen, ska genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, såsom pseudonymisering, vilka är utformade för genomförande av dataskyddsprinciper, såsom uppgiftsminimering, på ett effektivt sätt och för integrering av de nödvändiga skyddsåtgärderna i behandlingen, för att uppfylla kraven i detta direktiv och skydda den registrerades rättigheter.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige genomför lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att, i standardfallet, säkerställa att endast personuppgifter som är nödvändiga för varje specifikt ändamål med behandlingen behandlas. Den skyldigheten gäller mängden insamlade personuppgifter, behandlingens omfattning, tiden för deras lagring och deras tillgänglighet. Framför allt ska dessa åtgärder säkerställa att personuppgifter i standardfallet inte utan den enskildes medverkan görs tillgängliga för ett obegränsat antal fysiska personer.

Artikel 21

Gemensamt personuppgiftsansvariga

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att två eller flera personuppgiftsansvariga har gemensamt ansvar för registret, om de gemensamt fastställer behandlingens ändamål och medel. De ska under öppna former fastställa sitt respektive ansvar för efterlevnaden av detta direktiv, särskilt vad gäller utövandet av den registrerades rättigheter och sina respektive skyldigheter att tillhandahålla den information som avses i artikel 13, genom ett inbördes arrangemang, såvida inte och i den mån som de personuppgiftsansvarigas respektive skyldigheter fastställs i unionsrätt eller medlemsstaternas nationella rätt som de personuppgiftsansvariga omfattas av. Inom ramen för arrangemanget ska en kontaktpunkt för de registrerade utses. Medlemsstaterna får fastslå vem av de gemensamt personuppgiftsansvariga som kan fungera som enda kontaktpunkt för de registrerade i fråga om utövandet av deras rättigheter.

2. Oavsett formerna för det arrangemang som avses i punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att den registrerade får utöva sina rättigheter enligt de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv med avseende på var och en av de personuppgiftsansvariga.

Artikel 22

Personuppgiftsbiträde

1. Medlemsstaterna ska, om en behandling ska genomföras på en personuppgiftsansvarigs vägnar, föreskriva att den personuppgiftsansvarige endast ska anlita personuppgiftsbiträden som ger tillräckliga garantier om att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i detta direktiv och säkerställer att den registrerades rättigheter skyddas.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgiftsbiträdet inte får anlita ett annat personuppgiftsbiträde utan att ett särskilt eller allmänt skriftligt förhandstillstånd har erhållits av den personuppgiftsansvarige. Om ett allmänt skriftligt tillstånd har erhållits, ska personuppgiftsbiträdet alltid informera den personuppgiftsansvarige om eventuella planer på att anlita nya personuppgiftsbiträden eller ersätta personuppgiftsbiträden, så att den personuppgiftsansvarige har möjlighet att göra invändningar mot sådana förändringar.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett personuppgiftsbiträdes behandling ska regleras genom ett avtal eller annan rättsakt enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som är bindande för personuppgiftsbiträdet med avseende på den personuppgiftsansvarige och i vilken föremålet för behandlingen, behandlingens varaktighet, art och ändamål, typen av personuppgifter och kategorier av registrerade samt den personuppgiftsansvariges skyldigheter och rättigheter anges. Avtalet eller den andra rättsakten ska särskilt föreskriva att personuppgiftsbiträdet

- a) endast handlar enligt instruktioner från den personuppgiftsansvarige,
- b) säkerställer att personer som har tillstånd att behandla personuppgifterna har förbundit sig att iaktta konfidentialitet eller omfattas av en lämplig lagstadgad tystnadsplikt,
- c) på lämpligt sätt ska bistå den personuppgiftsansvarige att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna om den registrerades rättigheter,
- d) beroende på vad den personuppgiftsansvarige väljer, ska radera eller återlämna alla personuppgifter till den personuppgiftsansvarige efter det att tillhandahållandet av uppgiftsbehandlingstjänster har avslutats och raderar befintliga kopior, såvida inte lagring av personuppgifterna krävs enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt,

- e) ska ge den personuppgiftsansvarige tillgång till all information som krävs för att visa att denna artikel efterlevs,
 - f) respekterar de villkor som avses i punkterna 2 och 3 för anlåtande av ett annat personuppgiftsbiträde.
4. Det avtal eller den andra rättsakt som avses i punkt 3 ska vara skriftligt, inbegripet i elektronisk form.
5. Om ett personuppgiftsbiträde i strid med detta direktiv fastställer ändamålen och medlen för behandlingen ska personuppgiftsbiträdet anses vara personuppgiftsansvarig med avseende på den behandlingen.

Artikel 23

Behandling under den personuppgiftsansvariges eller personuppgiftsbitrådets överinseende

Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgiftsbiträdet och personer som utför arbete under den personuppgiftsansvariges eller personuppgiftsbitrådets överinseende, och som får tillgång till personuppgifter, endast får behandla dessa uppgifter enligt instruktion från den personuppgiftsansvarige, såvida han eller hon inte är skyldig att göra det enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt.

Artikel 24

Register över behandling

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personuppgiftsansvariga ska föra ett register över alla kategorier av verksamheter i samband med behandling som de ansvarar för. Detta register ska innehålla samtliga följande uppgifter:
- a) Namn och kontaktuppgifter för den personuppgiftsansvarige, samt i tillämpliga fall gemensamt personuppgiftsansvariga och dataskyddsombudet.
 - b) Ändamålen med behandlingen.
 - c) De kategorier av mottagare som personuppgifterna har lämnats ut till eller ska lämnas ut till, inbegripet mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.
 - d) En beskrivning av kategorierna av registrerade och av kategorierna av personuppgifter.
 - e) Användning av profilering, i tillämpliga fall.
 - f) I tillämpliga fall, kategorier av personuppgiftsöverföringar till ett tredjeland eller en internationell organisation.
 - g) En uppgift om den rättsliga grunden för den behandling, inbegripet överföringar, för vilken personuppgifterna är avsedda.
 - h) Om möjligt, de planerade tidsfristerna för radering av de olika personuppgiftskategorierna.
 - i) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 29.1.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personuppgiftsbiträden ska upprätthålla ett register över alla kategorier av behandling som utförts för den personuppgiftsansvariges räkning, vilket ska omfatta följande:
- a) Namn och kontaktuppgifter för personuppgiftsbiträdet eller registerförarna, för varje personuppgiftsansvarig för vars räkning personuppgiftsbiträdet agerar samt, i tillämpliga fall, för dataskyddsombudet.
 - b) De kategorier av behandling som har utförts för varje personuppgiftsansvarigs räkning.
 - c) I tillämpliga fall, överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, inbegripet identifiering av tredjelandet eller den internationella organisationen, om den personuppgiftsansvarige uttryckligen begär detta.
 - d) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 29.1.

3. De register som avses i punkterna 1 och 2 ska upprättas skriftligen, inbegripet i elektronisk form.

Den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet ska på begäran göra registren tillgängliga för tillsynsmyndigheten.

Artikel 25

Loggning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att loggar förs över åtminstone följande typer av behandlingar i automatiserade behandlingssystem: insamling, ändring, läsning, utlämning inbegripet överföringar, sammanförande och radering. Loggarna över läsning och utlämning ska göra det möjligt att fastställa motivering, datum och tidpunkt för sådan behandling och i möjligaste mån vem som har läst eller lämnat ut personuppgifter, samt vilka som har fått tillgång till personuppgifterna.
2. Loggarna bör endast användas för att kontrollera om behandlingen är tillåten, för egenkontroll, för att säkerställa personuppgifternas integritet och säkerhet, samt inom ramen för straffrättsliga förfaranden.
3. Den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet ska på begäran göra loggarna tillgängliga för tillsynsmyndigheten.

Artikel 26

Samarbete med tillsynsmyndigheten

Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet på begäran ska samarbeta med tillsynsmyndigheten vid utförandet av dess uppgifter.

Artikel 27

Konsekvensbedömning avseende dataskydd

1. Om en typ av behandling, särskilt med användning av ny teknik och med beaktande av dess art, omfattning, sammanhang och ändamål, sannolikt leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter, ska medlemsstaterna säkerställa att den personuppgiftsansvarige före behandlingen utför en bedömning av den planerade behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter.
2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en allmän beskrivning av den planerade behandlingen, en bedömning av riskerna för de registrerades rättigheter och friheter, de åtgärder som planeras för att hantera dessa risker, skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att säkerställa skyddet av personuppgifter och för att visa att detta direktiv efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen.

Artikel 28

Förhandssamråd med tillsynsmyndigheten

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet ska samråda med tillsynsmyndigheten före behandling av personuppgifter som kommer att ingå i ett nytt register som ska inrättas, om
 - a) en konsekvensbedömning avseende dataskydd enligt artikel 27 visar att behandlingen skulle leda till en hög risk om inte den registeransvarige vidtar åtgärder för att minska risken, eller om
 - b) typen av behandling, särskilt vid användning av ny teknik eller nya rutiner eller förfaranden, medför en hög risk för de registrerades rättigheter och friheter.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheten ska rådfrågas under utarbetandet av ett förslag till lagstiftningsåtgärd som ska antas av ett nationellt parlament eller av en regleringsåtgärd som grundar sig på en sådan lagstiftningsåtgärd som rör behandling.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheten får upprätta en förteckning över de olika typer av uppgiftsbehandling som omfattas av förhandssamråd enligt punkt 1.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige till tillsynsmyndigheten lämnar in den konsekvensbedömning avseende dataskydd som avses i artikel 27 och, på begäran, eventuell övrig information som gör att tillsynsmyndigheten kan göra en bedömning av behandlingens överensstämmelse och särskilt av riskerna för skyddet av den registrerades personuppgifter och av därmed sammanhängande skyddsåtgärder.

5. Medlemsstaterna ska, om tillsynsmyndigheten anser att den planerade behandling som avses i punkt 1 i denna artikel inte skulle vara förenlig med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, särskilt om den personuppgiftsansvarige inte i tillräcklig mån har fastställt eller reducerat risken, föreskriva att tillsynsmyndigheten inom en period på högst sex veckor från det att begäran om samråd mottagits ska ge den personuppgiftsansvarige och, i tillämpliga fall, personuppgiftsbiträdet skriftliga råd och får utnyttja alla de befogenheter som den har enligt artikel 47. Denna period får förlängas med en månad beroende på hur komplicerad den planerade behandlingen är. Tillsynsmyndigheten ska informera den personuppgiftsansvarige och, i tillämpliga fall, personuppgiftsbiträdet om en sådan förlängning inom en månad från det att begäran om samråd mottagits, tillsammans med orsakerna till förseningen.

Avsnitt 2

Säkerhet för personuppgifter

Artikel 29

Säkerhet i samband med behandling

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet, med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnader och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för fysiska personers rättigheter och friheter, ska vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en säkerhetsnivå som är lämplig i förhållande till risken, i synnerhet när det gäller de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 10.

2. När det gäller automatiserad behandling ska varje medlemsstat föreskriva att den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet, efter en bedömning av riskerna, ska vidta åtgärder i syfte att

- a) vägra varje obehörig person åtkomst till utrustning för behandling som används för behandling (*åtkomstskydd för utrustning*),
- b) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av datamedier (*kontroll av datamedier*),
- c) förhindra obehörig registrering av personuppgifter och obehörig kännedom om, ändring eller radering av lagrade personuppgifter (*lagringskontroll*),
- d) förhindra att obehöriga kan använda automatiserade behandlingssystem med hjälp av utrustning för dataöverföring (*användarkontroll*),
- e) säkerställa att personer som är behöriga att använda ett automatiserat behandlingssystem endast har tillgång till personuppgifter som omfattas av deras behörighet (*åtkomstkontroll*),
- f) säkerställa att det kan kontrolleras och fastställas till vilka organ personuppgifter har överförts eller kan överföras och för vilka organ uppgifterna har gjorts tillgängliga eller kan göras tillgängliga med hjälp av utrustning för dataöverföring (*kommunikationskontroll*),
- g) säkerställa att det är möjligt att i efterhand kontrollera och fastställa vilka personuppgifter som förts in i ett automatiserat behandlingssystem, samt när och av vem personuppgifterna infördes (*indatakontroll*),
- h) förhindra obehörig läsning, kopiering, ändring eller radering av personuppgifter i samband med överföring av sådana uppgifter eller under transport av databärare (*transportkontroll*),
- i) säkerställa att de system som används kan återställas vid störningar (*återställande*),
- j) säkerställa att systemet fungerar, att funktionsfel rapporteras (*driftsäkerhet*) och att de lagrade personuppgifterna inte kan förvanskas genom funktionsfel i systemet (*dataintegritet*).

*Artikel 30***Anmälan av en personuppgiftsincident till tillsynsmyndigheten**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige vid en personuppgiftsincident utan onödigt dröjsmål och, om så är möjligt, inte senare än 72 timmar efter att ha fått vetskap om incidenten, anmäler den till tillsynsmyndigheten, såvida det inte är osannolikt att personuppgiftsincidenten medför en risk för fysiska personers rättigheter och friheter. Om anmälan till tillsynsmyndigheten inte görs inom 72 timmar, ska den åtföljas av en motivering till förseningen.
2. Personuppgiftsbiträdet ska underrätta den personuppgiftsansvarige utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om en personuppgiftsincident.
3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtminstone
 - a) beskriva personuppgiftsincidentens art, inbegripet, om så är möjligt, de kategorier av och det ungefärliga antal registrerade som berörs samt de kategorier av och det ungefärliga antal personuppgiftsposter som berörs,
 - b) förmedla namnet på och kontaktuppgifterna för dataskyddsombudet eller annan kontaktpunkt där mer information kan erhållas,
 - c) beskriva de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsincidenten,
 - d) beskriva de åtgärder som den personuppgiftsansvarige har vidtagit eller föreslagit för att åtgärda personuppgiftsincidenten, inbegripet, i tillämpliga fall, åtgärder för att mildra dess potentiella negativa effekter.
4. Om, och i den utsträckning, det inte är möjligt att tillhandahålla informationen samtidigt, får informationen tillhandahållas i omgångar utan onödigt ytterligare dröjsmål.
5. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska dokumentera alla personuppgiftsincidenter som avses i punkt 1, inbegripet omständigheterna rörande personuppgiftsincidenten, dess effekter och de korrigerande åtgärder som vidtagits. Dokumentationen ska göra det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera efterlevnaden av denna artikel.
6. Medlemsstaterna ska föreskriva att den information som avses i punkt 3, om personuppgiftsincidenten rör personuppgifter som har överförts av eller till den personuppgiftsansvarige i en annan medlemsstat, utan onödigt dröjsmål ska meddelas den personuppgiftsansvarige i den medlemsstaten.

*Artikel 31***Information till den registrerade om en personuppgiftsincident**

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige, om personuppgiftsincidenten sannolikt kommer att leda till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter, utan onödigt dröjsmål ska informera den registrerade om personuppgiftsincidenten.
2. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 i den här artikeln ska innehålla en tydlig och klar beskrivning av personuppgiftsincidentens art och åtminstone de upplysningar och åtgärder som avses i artikel 30.3 b, c och d.
3. Information till den registrerade i enlighet med punkt 1 ska inte krävas om något av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den personuppgiftsansvarige har genomfört lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder och dessa åtgärder har tillämpats på de personuppgifter som påverkades av personuppgiftsincidenten, i synnerhet sådana som gör personuppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till dem, såsom kryptering.
 - b) Om den personuppgiftsansvarige har vidtagit ytterligare åtgärder som säkerställer att den höga risk för registrerades rättigheter och friheter som avses i punkt 1 sannolikt inte längre kommer att uppstå.
 - c) Det skulle inbegripa en oproportionell ansträngning. I så fall ska i stället allmänheten informeras eller en liknande åtgärd vidtas genom vilken de registrerade informeras på ett lika effektivt sätt.

4. Om personuppgiftsbiträdet inte redan har informerat den registrerade om personuppgiftsincidenten får tillsynsmyndigheten, efter att ha bedömt sannolikheten för att personuppgiftsincidenten medför en hög risk, kräva att personuppgiftsbiträdet gör det, eller besluta att något av de villkor som avses i punkt 3 är uppfyllt.

5. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 i den här artikeln kan senareläggas, begränsas eller utelämnas på de villkor och av de skäl som avses i artikel 13.3.

Avsnitt 3

Dataskyddsombud

Artikel 32

Utnämning av dataskyddsombudet

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska utnämna ett dataskyddsombud. Medlemsstaterna får undanta domstolars och andra oberoende rättsliga myndigheters dömande verksamhet från denna skyldighet.
2. Dataskyddsombudet ska utnämnas på grundval av sina yrkesmässiga kvalifikationer och, i synnerhet, sin sakkunskap om lagstiftning och praxis i fråga om dataskydd samt förmåga att fullgöra de uppgifter som avses i artikel 34.
3. Ett enda dataskyddsombud får utnämnas för flera behöriga myndigheter med hänsyn tagen till organisationsstruktur och storlek.
4. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska offentliggöra dataskyddsombudets kontaktuppgifter och meddela dessa till tillsynsmyndigheten.

Artikel 33

Dataskyddsombudets ställning

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska säkerställa att dataskyddsombudet på ett korrekt sätt och i god tid deltar i alla frågor som rör skyddet av personuppgifter.
2. Den personuppgiftsansvarige ska stödja dataskyddsombudet i utförandet av de uppgifter som avses i artikel 34 genom att tillhandahålla de resurser som krävs för att fullgöra dessa uppgifter samt tillgång till personuppgifter och behandlingsförfaranden, samt i upprätthållandet av dennes sakkunskap.

Artikel 34

Dataskyddsombudets uppgifter

Medlemsstaterna ska föreskriva att den personuppgiftsansvarige ska anförtro dataskyddsombudet åtminstone följande uppgifter:

- a) Att informera och ge råd till den personuppgiftsansvarige och de anställda som utför behandling om deras skyldigheter enligt detta direktiv och annan unionsrätt eller medlemsstaters bestämmelser om dataskydd.
- b) Att övervaka efterlevnaden av detta direktiv, annan unionsrätt eller medlemsstaternas bestämmelser om dataskydd och av den personuppgiftsansvariges strategier för skydd av personuppgifter, inbegripet ansvarstilldelning, information till och utbildning av personal som deltar i behandlingen och tillhörande granskning.
- c) Att på begäran ge råd vad gäller konsekvensbedömningen avseende dataskydd och övervaka genomförandet av den enligt artikel 27.
- d) Att samarbeta med tillsynsmyndigheten.
- e) Att fungera som kontaktpunkt för tillsynsmyndigheten i frågor som rör behandling, inbegripet det förhandssamråd som avses i artikel 28, och, om så är lämpligt, samråda i andra frågor.

KAPITEL V

Överföringar av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer

Artikel 35

Allmänna principer för överföringar av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna endast ska överföra personuppgifter som håller på att behandlas eller är avsedda att behandlas efter det att de överförs till ett tredjeland eller en internationell organisation, inklusive för vidare överföring till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, under förutsättning att de nationella bestämmelser som antas i enlighet med andra bestämmelser i detta direktiv respekteras och endast om de villkor som fastställs i detta kapitel uppfylls, nämligen:
 - a) Överföringen är nödvändig för de ändamål som anges i artikel 1.1.
 - b) Personuppgifterna överförs till en personuppgiftsansvarig i ett tredjeland eller en internationell organisation som är en behörig myndighet för de ändamål som avses i artikel 1.1.
 - c) Den aktuella medlemsstaten, om personuppgifter överförs eller görs tillgängliga från en annan medlemsstat, har gett förhandstillstånd till överföringen i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt.
 - d) Kommissionen har antagit ett beslut om adekvat skyddsnivå i enlighet med artikel 36 eller, om inget sådant beslut föreligger, när lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits eller föreligger enligt artikel 37 eller, om inget beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 36 föreligger och inga lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 37 har vidtagits, när undantag för särskilda situationer gäller i enlighet med artikel 38.
 - e) Att den behöriga myndighet som gjorde den ursprungliga överföringen eller en annan behörig myndighet i samma medlemsstat vid vidare överföring till ett annat tredjeland eller en internationell organisation godkänner vidareöverföringen efter vederbörligt beaktande av alla relevanta faktorer, inbegripet brottets allvar, det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen överfördes och nivån på skyddet av personuppgifter i tredjelandet till vilket eller den internationella organisationen till vilken personuppgifterna förts vidare.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att överföringar utan förhandstillstånd av en annan medlemsstat i enlighet med punkt 1 c tillåts endast om överföringen av personuppgifter är nödvändig för att avvärja ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland eller mot en medlemsstats väsentliga intressen och förhandstillstånd inte kan erhållas i tid. Den myndighet som har ansvar för att ge förhandstillstånd ska underrättas utan dröjsmål.
3. Alla bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas för att säkerställa att den skyddsnivå för fysiska personer som säkerställs genom detta direktiv inte undergrävs.

Artikel 36

Överföring på grundval av ett beslut om adekvat skyddsnivå

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att personuppgifter får överföras till ett tredjeland eller en internationell organisation om kommissionen har beslutat att tredjelandet, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer i tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga säkerställer en adekvat skyddsnivå. En sådan överföring ska inte kräva ett särskilt tillstånd.
2. När kommissionen bedömer om en adekvat skyddsnivå föreligger ska den särskilt beakta
 - a) rättsstatsprincipen, respekten för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, relevant lagstiftning, både allmän lagstiftning och sektorslagstiftning, inklusive avseende allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet och straffrätt samt offentliga myndigheters tillgång till personuppgifter liksom tillämpningen av denna lagstiftning, dataskyddsregler, yrkesregler och säkerhetsbestämmelser och regler för vidare överföring av personuppgifter till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, som ska följas i det tredjeland eller inom den internationella organisation som berörs, rättspraxis, och effektiva och verkställbara rättigheter för registrerade och effektivt administrativ och rättslig prövning för de registrerade vars personuppgifter överförs,
 - b) huruvida det finns en eller flera effektivt fungerande oberoende tillsynsmyndigheter i tredjelandet, eller som utövar tillsyn över den internationella organisationen, med ansvar för att säkerställa och kontrollera att dataskyddsbestämmelserna följs, inklusive lämpliga verkställighetsbefogenheter, ge registrerade råd och assistans när det gäller utövandet av deras rättigheter och samarbeta med medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, och

c) vilka internationella åtaganden det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen har gjort, eller andra skyldigheter som följer av rättsligt bindande konventioner eller instrument samt av dess deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter.

3. Kommissionen får, efter att ha bedömt om skyddsnivån är adekvat, genom en genomförandeakt, besluta att ett tredjeland, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer inom ett tredjeland, eller en internationell organisation, säkerställer en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln. Genomförandeakten ska inrätta en mekanism för regelbunden översyn, minst vart fjärde år, som ska beakta all relevant utveckling i det tredjelandet eller den internationella organisationen. Den territoriella och sektoriella tillämpningen ska regleras i genomförandeakten, där det också i förekommande fall ska anges vilken eller vilka myndigheter som är tillsynsmyndighet(er) enligt punkt 2 b i den här artikeln. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

4. Kommissionen ska fortlöpande övervaka utveckling i tredjeländer och internationella organisationer vilken kan påverka hur beslut som antagits enligt punkt 3 fungerar.

5. Kommissionen ska, när tillgänglig information visar, i synnerhet efter den översyn som avses i punkt 3 i den här artikeln, att ett tredjeland, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer inom tredjelandet i fråga eller en internationell organisation inte längre säkerställer en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i punkt 2 i den här artikeln och, i den mån det behövs, genom genomförandeakter dra tillbaka, ändra eller upphäva det beslut som avses i punkt 3 i den här artikeln utan retroaktiv verkan. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.3.

6. Kommissionen ska samråda med tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga för att lösa den situation som lett till beslutet enligt punkt 5.

7. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett beslut enligt punkt 5 inte ska påverka överföringar av personuppgifter till tredjelandet, territoriet eller en eller flera specificerade sektorer inom tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga, enligt artiklarna 37–38.

8. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* och på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjeländer och de territorier och specificerade sektorer i ett tredjeland samt de internationella organisationer för vilka den har fastställt att en adekvat skyddsnivå inte eller inte längre säkerställs.

Artikel 37

Överföring som omfattas av lämpliga skyddsåtgärder

1. Om det inte föreligger något beslut enligt artikel 36.3 ska medlemsstaterna föreskriva att en överföring av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation får ske om

a) lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter har fastställts i ett rättsligt bindande instrument, eller

b) den personuppgiftsansvarige har bedömt alla omständigheter kring en överföring av personuppgifter och dragit slutsatsen att lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifterna föreligger.

2. Den personuppgiftsansvarige ska informera tillsynsmyndigheten om kategorier av överföringar enligt punkt 1 b.

3. När en överföring grundas på punkt 1 b, ska denna överföring dokumenteras, och dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för tillsynsmyndigheten, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om den mottagande behöriga myndigheten, skälet till överföringen och de personuppgifter som har överförts.

Artikel 38

Undantag i särskilda situationer

1. Om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 36 eller lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 37, ska medlemsstaterna föreskriva att en överföring eller en kategori av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation får ske endast om överföringen är nödvändig
 - a) för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan person,
 - b) för att skydda den registrerades berättigade intressen, om lagstiftningen i den medlemsstat som överför personuppgifterna föreskriver detta,
 - c) för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten i en medlemsstat eller ett tredjeland,
 - d) i enskilda fall för de ändamål som anges i artikel 1.1. eller
 - e) i ett enskilt fall för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk som hänför sig till de ändamål som anges i artikel 1.1.
2. Personuppgifter får inte överföras om den överförande behöriga myndigheten fastställer att den berörda registrerades grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre än det allmänna intresset av en sådan överföring som avses i punkt 1 d och e.
3. När en överföring grundas på punkt 1, ska denna överföring dokumenteras, och dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för tillsynsmyndigheten, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om den mottagande behöriga myndigheten, skälet till överföringen och de personuppgifter som har överförts.

Artikel 39

Överföringar av personuppgifter till mottagare som är etablerade i tredjeländer

1. Genom undantag från artikel 35.1 b och utan att det påverkar tillämpningen av internationella avtal som avses i punkt 2 i den här artikeln, får det i unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt föreskrivas att de behöriga myndigheter som avses i artikel 3.7 a, i enskilda och särskilda fall, får överföra personuppgifter direkt till mottagare som är etablerade i tredjeländer endast om de övriga bestämmelserna i detta direktiv efterlevs och samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Överföringen är absolut nödvändig för att utföra en uppgift som en överförande behörig myndighet ansvarar för i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt för de ändamål som anges i artikel 1.1.
 - b) Den överförande behöriga myndigheten har fastställt att ingen av den berörda registrerades grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre än det allmänna intresse som nödvändiggör överföringen i det aktuella fallet.
 - c) Den överförande behöriga myndigheten anser att överföring till en myndighet som är behörig för de ändamål som avses i artikel 1.1 i tredjelandet är ineffektivt eller olämpligt, i synnerhet eftersom överföringen inte kan göras inom rimlig tid.
 - d) Den myndighet i tredjelandet som är behörig för de ändamål som avses i artikel 1.1 har utan dröjsmål informerats, såvida detta inte är ineffektivt eller olämpligt.
 - e) Den överförande behöriga myndigheten har informerat mottagaren om det eller de specifika ändamål för vilka och personuppgifterna ska behandlas av den senare förutsatt att den behandlingen är nödvändig.
2. Med ett internationellt avtal som avses i punkt 1 avses varje gällande bilateralt eller multilateralt internationellt avtal mellan medlemsstater och tredjeländer inom området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete.
3. Den överförande behöriga myndigheten ska informera tillsynsmyndigheten om överföringar enligt denna artikel.
4. Överföringar som grundar sig på punkt 1 ska dokumenteras.

Artikel 40

Internationellt samarbete för skydd av personuppgifter

När det gäller tredjeländer och internationella organisationer ska kommissionen och medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att

- a) utveckla rutiner för det internationella samarbetet för att underlätta en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,
- b) på internationell nivå erbjuda ömsesidigt bistånd för en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter, bland annat genom underrättelse, hänskjutande av klagomål, bistånd vid utredningar samt informationsutbyte, med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter samt skyddet av andra grundläggande rättigheter och friheter,
- c) involvera berörda aktörer i diskussioner och åtgärder som syftar till att öka det internationella samarbetet när det gäller tillämpningen av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,
- d) främja utbyte och dokumentation om lagstiftning och praxis för skydd av personuppgifter, inklusive avseende behörighetskonflikter med tredjeländer.

KAPITEL VI

Oberoende tillsynsmyndigheter

Avsnitt 1

Oberoende ställning

Artikel 41

Tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att en eller flera offentliga myndigheter ska vara ansvariga för att övervaka tillämpningen av detta direktiv, i syfte att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter i samband med behandlingen samt att underlätta det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen (*tillsynsmyndighet*).
2. Varje tillsynsmyndighet ska bidra till en enhetlig tillämpning av detta direktiv i hela unionen. För det ändamålet ska tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen i enlighet med kapitel VII.
3. Medlemsstaterna får föreskriva att en tillsynsmyndighet som har inrättats enligt förordning (EU) 2016/679 ska vara den tillsynsmyndighet som avses i detta direktiv och ta på sig ansvaret för de uppgifter som ska utföras av den tillsynsmyndighet som inrättats enligt punkt 1 i denna artikel.
4. Om det finns fler än en tillsynsmyndighet i en medlemsstat ska medlemsstaten utse den tillsynsmyndighet som ska företräda myndigheterna i fråga i den styrelse som avses i artikel 51.

Artikel 42

Oberoende

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet ska vara fullständigt oberoende i utförandet av sina uppgifter och utövandet av sina befogenheter i enlighet med detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att dess tillsynsmyndigheters ledamot eller ledamöter i utförandet av sina uppgifter och i utövandet av sina befogenheter enligt detta direktiv ska stå fria från utomstående påverkan, direkt såväl som indirekt, och varken begära eller ta emot instruktioner av någon.
3. Medlemsstaternas tillsynsmyndigheters ledamot eller ledamöter ska avhålla sig från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras tjänsteutövning.
4. Varje medlemsstat ska säkerställa att varje tillsynsmyndighet förfogar över de personella, tekniska och finansiella resurser samt de lokaler och den infrastruktur som behövs för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, inklusive inom ramen för det ömsesidiga biståndet, samarbetet och deltagandet i styrelsens verksamhet.

5. Varje medlemsstat ska säkerställa att varje tillsynsmyndighet väljer och förfogar över egen personal, som ska ta instruktioner utslutande från den berörda tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter.

6. Varje medlemsstat ska säkerställa att varje tillsynsmyndighet är föremål för finansiell kontroll, utan att detta påverkar tillsynsmyndighetens oberoende och att de förfogar över en separat, offentlig årsbudget som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.

Artikel 43

Allmänna villkor för tillsynsmyndighetens ledamöter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje ledamot av deras tillsynsmyndigheter ska utses genom ett öppet förfarande av
 - deras parlament
 - deras regering
 - deras statschef, eller
 - ett oberoende organ som enligt medlemsstaternas nationella rätt anförtrots utnämningen.
2. Varje ledamot ska ha de kvalifikationer, den erfarenhet och den kompetens, särskilt på området skydd av personuppgifter, som krävs för att de ska kunna utföra sitt uppdrag och utöva sina befogenheter.
3. En ledamots uppdrag ska upphöra då mandattiden löper ut eller om ledamoten avgår eller avsätts från sin tjänst i enlighet med den nationella rätten i den berörda medlemsstaten.
4. En ledamot ska avsättas endast på grund av allvarlig försummelse eller när ledamoten inte längre uppfyller de krav som ställs för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 44

Regler för inrättandet av en tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska i lag fastställa samtliga följande:
 - a) Varje tillsynsmyndighets inrättande.
 - b) De kvalifikationer och de villkor för lämplighet som krävs för att någon ska kunna utnämnas till ledamot av en tillsynsmyndighet.
 - c) Regler och förfaranden för att utse varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter.
 - d) Mandattiden för varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter, vilken inte får understiga fyra år, utom vid tillsättandet av de första ledamöterna efter den 6 maj 2016, då ett stegvis tillsättningsförfarande med kortare perioder för några av ledamöterna får tillämpas om detta är nödvändigt för att säkerställa myndighetens oberoende.
 - e) Huruvida varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter får ges förnyat mandat, och om så är fallet, för hur många perioder,
 - f) Vilka villkor som gäller för de skyldigheter som varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter och personal har, förbud mot handlingar, yrkesverksamhet och förmåner som står i strid därmed under och efter mandattiden och vilka bestämmelser som gäller för anställningens upphörande.
2. Varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter och personal ska i enlighet med unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt omfattas av tystnadsplikt både under och efter sin mandattid vad avser konfidentiell information som de fått kunskap om under utförandet av deras uppgifter eller utövandet av deras befogenheter. Under mandatperioden ska denna tystnadsplikt i synnerhet gälla rapporter från fysiska personer om överträdelse av detta direktiv.

Avsnitt 2

Behörighet, uppgifter och befogenheter*Artikel 45***Behörighet**

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet ska vara behörig att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som tilldelas den i enlighet med detta direktiv inom sin egen medlemsstats territorium.
2. Varje medlemsstat ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet inte ska vara behörig att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter inom ramen för sin dömande verksamhet. Medlemsstaterna får föreskriva att deras tillsynsmyndighet inte ska vara behörig att utöva tillsyn över andra oberoende rättsliga myndigheter som behandlar personuppgifter inom ramen för sin rättsliga verksamhet.

*Artikel 46***Uppgifter**

1. Varje medlemsstat ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet inom sitt territorium ska
 - a) övervaka och verkställa tillämpningen av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och dess genomförandeåtgärder,
 - b) öka allmänhetens medvetenhet och kunskaper om risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i samband med behandlingen,
 - c) i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt ge rådgivning åt det nationella parlamentet, regeringen och andra institutioner och organ om lagstiftningsmässiga och administrativa åtgärder rörande skyddet av fysiska personers rättigheter och friheter när det gäller behandling,
 - d) öka personuppgiftsansvarigas och personuppgiftsbiträdens medvetenhet om sina skyldigheter enligt detta direktiv,
 - e) på begäran tillhandahålla information till registrerade om hur de ska utöva sina rättigheter enligt detta direktiv, och om så krävs samarbeta med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater för detta ändamål,
 - f) behandla klagomål från en registrerad eller från ett organ, en organisation eller en sammanslutning enligt artikel 55, och där så är lämpligt undersöka den sakfråga som klagomålet gäller och inom rimlig tid underrätta den enskilde om hur undersökningen fortskrider och om resultatet, i synnerhet om det krävs ytterligare undersökningar eller samordning med en annan tillsynsmyndighet,
 - g) kontrollera att behandling enligt artikel 17 är laglig och inom en rimlig period informera den registrerade om resultatet av kontrollen enligt artikel 17.3 eller om skälen till att kontrollen inte har genomförts,
 - h) samarbeta, inbegripet genom att utbyta information, med och ge ömsesidigt bistånd till andra tillsynsmyndigheter för att se till att detta direktiv tillämpas och verkställs på ett enhetligt sätt,
 - i) utföra undersökningar om tillämpningen av detta direktiv, inbegripet på grundval av information som erhålls från en annan tillsynsmyndighet eller annan offentlig myndighet,
 - j) följa sådan utveckling som påverkar skyddet av personuppgifter, bland annat inom informations- och kommunikationsteknik,
 - k) ge råd om sådan behandling av personuppgifter som avses i artikel 28, och
 - l) bidra till styrelsens verksamhet.
2. Varje tillsynsmyndighet ska underlätta inlämningen av klagomål enligt punkt 1 f genom åtgärder, såsom att tillhandahålla ett särskilt formulär för ändamålet, vilket också kan fyllas i elektroniskt, utan att andra kommunikationsformer utesluts.

3. Utförandet av alla tillsynsmyndigheters uppgifter ska vara avgiftsfritt för den registrerade och för dataskyddsombudet.

4. Om en begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av att den är repetitiv, får tillsynsmyndigheten ta ut en rimlig avgift grundad på de administrativa kostnaderna eller vägra att tillmötesgå begäran. Det åligger tillsynsmyndigheten att visa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

Artikel 47

Befogenheter

1. Varje medlemsstat ska i lag säkerställa att varje tillsynsmyndighet har effektiva undersökningsbefogenheter. Dessa befogenheter ska minst inbegripa rätten att från den personuppgiftsansvarige och personuppgiftsbiträdet få tillgång till alla personuppgifter som behandlas och all information som tillsynsmyndigheten behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

2. Varje medlemsstat ska i lag säkerställa att varje tillsynsmyndighet har effektiva korrigerande befogenheter, till exempel för att:

a) Utfärda varningar till den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet om att planerade behandlingar sannolikt kommer att stå i strid med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

b) Beordra den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet att se till att uppgiftsbehandlingen är förenlig med de bestämmelser som antas enligt detta direktiv, om lämpligt på ett visst sätt och inom en viss tid, bland annat genom att beordra rättelse, eller radering av personuppgifter eller begränsning av behandling enligt artikel 16.

c) Införa en tillfällig eller definitiv begränsning av, inklusive ett förbud mot, uppgiftsbehandlingen.

3. Varje medlemsstat ska i lag säkerställa att varje tillsynsmyndighet har effektiva befogenheter att ge den personuppgiftsansvarige råd i enlighet med det förfarande för förhandssamråd som avses i artikel 28 och att på eget initiativ eller på begäran avge yttranden till det nationella parlamentet, medlemsstatens regering eller, i enlighet med dess nationella rätt, till andra institutioner och organ samt till allmänheten, i frågor som rör skydd av personuppgifter.

4. Utövandet av de befogenheter som tillsynsmyndigheten tilldelas enligt denna artikel ska omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet effektiva rättsmedel och rättssäkerhet, som fastställts i unionsrätten och medlemsstaternas nationella rätt i enlighet med stadgan.

5. Varje medlemsstat ska i lag säkerställa att varje tillsynsmyndighet har befogenhet att göra rättsliga myndigheter uppmärksamma på överträdelser av de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och att, när så är lämpligt, inleda eller på annat sätt delta i rättsliga förfaranden, i syfte att säkerställa efterlevnaden av bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

Artikel 48

Rapportering av överträdelser

Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna ska inrätta effektiva mekanismer för att uppmuntra till konfidentiell rapportering av överträdelser av detta direktiv.

Artikel 49

Verksamhetsrapport

Varje tillsynsmyndighet ska upprätta en årlig rapport om sin verksamhet, vilken kan omfatta en förteckning över typer av anmälda överträdelser och typer av ålagda sanktioner. Rapporterna ska översändas till det nationella parlamentet, regeringen och andra myndigheter som utsetts genom medlemsstaternas nationella rätt. Den ska göras tillgänglig för allmänheten, kommissionen och styrelsen.

KAPITEL VII

Samarbete

Artikel 50

Ömsesidigt bistånd

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att tillsynsmyndigheterna ska utbyta relevant information och ge ömsesidigt bistånd i arbetet för att genomföra och tillämpa detta direktiv på ett enhetligt sätt, och ska införa åtgärder som bidrar till ett verkningsfullt samarbete. Det ömsesidiga biståndet ska särskilt omfatta begäranden om information och tillsynsåtgärder, till exempel begäranden om att genomföra samråd, inspektioner och utredningar.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att varje tillsynsmyndighet ska vidta alla lämpliga åtgärder för att kunna besvara en begäran från en annan tillsynsmyndighet utan onödigt dröjsmål och inte senare än en månad efter det att den tagit emot begäran. Till sådana åtgärder hör bland annat att översända relevant information om genomförandet av en pågående utredning.
3. En begäran om bistånd ska innehålla all nödvändig information, inklusive syftet med och skälen till denna. Information som utbyts får endast användas för det syfte för vilket den har begärts.
4. En tillsynsmyndighet som tar emot begäran får bara vägra att tillmötesgå begäran om
 - a) den inte är behörig att behandla den sakfråga som begäran avser eller de åtgärder som det begärs att den ska utföra, eller
 - b) det skulle stå i strid med detta direktiv eller med den unionsrätt eller medlemsstatens nationella rätt som den tillsynsmyndighet som mottar begäran omfattas av att tillmötesgå begäran.
5. Den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran ska meddela den myndighet som begäran kommer ifrån om resultatet eller, allt efter omständigheterna, om hur de åtgärder som vidtagits för att tillmötesgå begäran fortskrider. Den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran ska redogöra för sina skäl för att vägra tillmötesgå begäran i enlighet med punkt 4.
6. Varje tillsynsmyndighet som tar emot begäran ska som regel tillhandahålla den information som begärts av andra tillsynsmyndigheter på elektronisk väg med användning av ett standardiserat format.
7. Tillsynsmyndigheter som tar emot begäran får inte ta ut någon avgift för åtgärder som de vidtagit efter en begäran om ömsesidigt bistånd. Tillsynsmyndigheter får i undantagsfall komma överens med andra tillsynsmyndigheter om regler för ersättning från varandra för vissa utgifter i samband med tillhandahållande av ömsesidigt bistånd.
8. Kommissionen får genom genomförandeakter närmare ange format och förfaranden för sådant ömsesidigt bistånd som avses i denna artikel samt formerna för elektronisk överföring av information tillsynsmyndigheter emellan, samt mellan tillsynsmyndigheter och styrelsen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

Artikel 51

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen som inrättats genom förordning (EU) 2016/679 ska i samband med uppgiftsbehandling som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde ha följande uppgifter:
 - a) Ge kommissionen råd i alla frågor som gäller skydd av personuppgifter inom unionen, till exempel om eventuella förslag till ändring av detta direktiv.
 - b) På eget initiativ, på begäran av en av sina ledamöter eller av kommissionen behandla frågor om tillämpningen av detta direktiv och utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i syfte att främja en enhetlig tillämpning av detta direktiv.
 - c) Utforma riktlinjer för tillsynsmyndigheterna i fråga om tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 47.1 och 47.3.
 - d) Utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med led b i detta stycke för att konstatera personuppgiftsincidenter och fastställa det otillbörliga dröjsmål som avses i artikel 30.1 och 30.2 och för de särskilda omständigheter under vilka ett personuppgiftsbiträde eller en personuppgiftsansvarig är skyldig att anmäla personuppgiftsincidenten.

- e) Utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med led b i detta stycke angående de omständigheter under vilka en personuppgiftsincident sannolikt kommer att orsaka en hög risk för rättigheterna och friheterna för de fysiska personer som avses i artikel 31.1.
- f) Se över den praktiska tillämpningen av de riktlinjer och rekommendationer samt den bästa praxis som avses i leden b och c.
- g) Avge ett yttrande till kommissionen för bedömningen av huruvida skyddsnivån i ett tredjeland, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer inom ett tredjeland, eller en internationell organisation är adekvat, inbegripet för en bedömning av huruvida det tredjelandet, det territoriet, den specificerade sektorn eller den internationella organisationen inte längre säkerställer en adekvat skyddsnivå.
- h) Främja samarbete och effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av bästa praxis och information mellan tillsynsmyndigheterna.
- i) Främja gemensamma utbildningsprogram och underlätta personalutbyte mellan tillsynsmyndigheterna, och där så är lämpligt även med tillsynsmyndigheter i tredjeland och internationella organisationer.
- j) Främja utbyte av kunskap och dokumentation om lagstiftning och bästa praxis på området för dataskydd med tillsynsmyndigheter med ansvar för dataskydd i hela världen.

Vad gäller första stycket led g ska kommissionen lämna all nödvändig dokumentation till styrelsen, inklusive korrespondens med regeringen i tredjelandet, med territoriet eller den specificerade sektorn i det tredjelandet eller med den internationella organisationen.

2. När kommissionen begär rådgivning från styrelsen får den ange en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är.
3. Styrelsen ska vidarebefordra sina yttranden, riktlinjer, rekommendationer och exempel på bästa praxis till kommissionen och till den kommitté som avses i artikel 58.1, samt offentliggöra dem.
4. Kommissionen ska hålla styrelsen underrättad om de åtgärder den vidtagit som en följd av styrelsens yttranden, riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis.

KAPITEL VIII

Rättsmedel, ansvar och sanktioner

Artikel 52

Rätt att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet

1. Utan att det påverkar andra administrativa prövningsförfaranden eller rättsmedel ska medlemsstaterna föreskriva att alla registrerade personer som anser att behandling som avser dem står i strid med de bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv har rätt att lämna in ett klagomål till en enda tillsynsmyndighet.
2. Medlemsstaterna ska föreskriva att den tillsynsmyndighet som mottagit klagomålet ska överlämna det till den behöriga tillsynsmyndigheten utan onödigt dröjsmål, om klagomålet inte inlämnats till den myndighet som är behörig enligt artikel 45.1. Den registrerade ska informeras om överlämnandet.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den tillsynsmyndighet som mottagit klagomålet ska tillhandahålla ytterligare hjälp på den registrerades begäran.
4. Den registrerade ska underrättas av den behöriga tillsynsmyndigheten om klagomålets handläggning och dess resultat, inbegripet rätten till rättsmedel enligt artikel 53.

Artikel 53

Rätt till ett effektivt rättsmedel mot en tillsynsmyndighets beslut

1. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol ska medlemsstater föreskriva att en fysisk eller juridisk person har rätt till ett effektivt rättsmedel mot ett rättsligt bindande beslut som avser dem och som meddelats av en tillsynsmyndighet.

2. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol ska varje registrerad person ha rätt till ett effektivt rättsmedel om den enligt artikel 45.1 behöriga tillsynsmyndigheten inte inom tre månader behandlar ett klagomål eller om tillsynsmyndigheten inte informerar den registrerade om handläggningen eller resultatet av det klagomål som inlämnats enligt artikel 52.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att talan mot en tillsynsmyndighet ska väckas vid domstol i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten har sitt säte.

Artikel 54

Rätt till ett effektivt rättsmedel mot en personuppgiftsansvarig eller ett personuppgiftsbiträde

Utan att det påverkar tillgängliga administrativa prövningsförfaranden eller prövningsförfaranden utanför domstol, inbegripet rätten att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet enligt artikel 52, ska medlemsstaterna föreskriva en rätt till effektiva rättsmedel för registrerade om han eller hon anser att deras rättigheter enligt de bestämmelser som antas enligt detta direktiv har kränkts som en följd av att hans eller hennes personuppgifter har behandlats på ett sätt som inte är förenligt med dessa bestämmelser.

Artikel 55

Företrädande av registrerade personer

Medlemsstaterna ska i enlighet med medlemsstaternas nationella processrätt se till att den registrerade har rätt att ge ett organ, en organisation eller en sammanslutning utan vinstsyfte som har inrättats på lämpligt sätt i enlighet med lagen i en medlemsstat, och vars stadgeenliga mål är av allmänt intresse och som är verksam inom området skydd av registrerades rättigheter och friheter vad gäller skyddet av deras personuppgifter, i uppdrag att lämna in klagomålet för hans eller hennes räkning och att utöva de rättigheter som avses i artiklarna 52, 53 och 54 för hans eller hennes räkning.

Artikel 56

Rätt till ersättning

Medlemsstaterna ska föreskriva att var och en som lidit materiell eller immateriell skada till följd av en olaglig behandling av personuppgifter eller av någon annan åtgärd som står i strid med de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv ska ha rätt till ersättning för denna skada från den personuppgiftsansvarige eller varje annan myndighet som är behörig enligt medlemsstaternas nationella rätt.

Artikel 57

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för överträdelser av bestämmelser som antas enligt detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa sanktioner genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL IX

Genomförandeakter

Artikel 58

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 93 i förordning (EU) 2016/679. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL X

Slutbestämmelser

Artikel 59

Upphävande av rambeslut 2008/977/RIF

1. Rambeslut 2008/977/RIF ska upphöra att gälla från och med den 6 maj 2018.
2. Hänvisningar till det upphävda beslut som avses i punkt 1 ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 60

Gällande unionsrättsakter

Detta direktiv ska inte påverka särskilda bestämmelser om skydd av personuppgifter i unionsrättsakter på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete som trädde i kraft den 6 maj 2016 eller tidigare, vilka reglerar behandling medlemsstaterna emellan och medlemsstaternas utsedda myndigheters tillgång till informationssystem som inrättats på grundval av fördragen och som är relevanta för detta direktivs tillämpningsområde.

Artikel 61

Förhållande till tidigare ingångna internationella avtal på området för straffrättsligt samarbete och polissamarbete

Internationella avtal som rör överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer som ingicks av medlemsstaterna före den 6 maj 2016 och som är förenliga med unionsrätten så som den tillämpades före den dagen ska fortsätta att gälla tills de ändras, ersätts eller återkallas.

Artikel 62

Kommissionens rapporter

1. Kommissionen ska senast den 6 maj 2022 och därefter vart fjärde år överlämna en rapport om utvärderingen och översynen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska offentliggöras.
2. Inom ramen för de utvärderingar och översyner som avses i punkt 1 ska kommissionen i synnerhet granska tillämpningen av kapitel V om överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer samt hur bestämmelserna fungerar, och därvid särskilt beakta beslut som antagits i enlighet med artiklarna 36.3 och 39.
3. För de ändamål som avses i punkterna 1 och 2 får kommissionen begära information från medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna.
4. Kommissionen ska när den utför de utvärderingar och översyner som avses i punkterna 1 och 2 ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ och källor.
5. Dessa rapporter får vid behov överlämnas tillsammans med lagstiftningsförslag om ändring, i syfte att ändra detta direktiv med särskild hänsyn till informationsteknikens utveckling och informationssamhällets framsteg.
6. Kommissionen ska senast den 6 maj 2019 se över andra rättsakter som antagits av unionen och som reglerar de behöriga myndigheternas behandling för att uppnå de mål som anges i artikel 1.1, inklusive de som avses i artikel 60, i syfte att bedöma om de behöver anpassas till detta direktiv och att, i förekommande fall, lägga fram förslag till ändring av dessa rättsakter för att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt för skydd av personuppgifter inom detta direktivs tillämpningsområde.

*Artikel 63***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 6 maj 2018 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 6 maj 2018.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att de automatiserade behandlingssystem som inrättades före den 6 maj 2016 undantagsvis, när det innebär oproportionella ansträngningar, ska bringas i överensstämmelse med artikel 25.1 senast den 6 maj 2023.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel får en medlemsstat under exceptionella omständigheter bringa ett automatiserat behandlingssystem som avses i punkt 2 i denna artikel i överensstämmelse med artikel 25.1 inom en specifik tidsperiod efter den period som avses i punkt 2 i den här artikeln om det annars skulle uppstå allvarliga problem för driften av detta specifika automatiserade behandlingssystem. Den berörda medlemsstaten ska underrätta kommissionen om skälen till dessa allvarliga problem och skälen till den angivna tidsperioden inom vilken den ska bringa detta specifika automatiserade databehandlingssystem i överensstämmelse med artikel 25.1. Den angivna perioden ska under inga omständigheter inte vara senare än 6 maj 2026.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i medlemsstaternas nationella rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 64***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 65***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 april 2016.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
Ordförande
